

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 44^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 136

Η είδηση είναι ότι ο 45χρονος Wong Kar-wai, με επτά ολοκληρωμένες μεγάλου μήκους ταινίες, συμμετέχει ως εκπρόσωπος της νέας -κινηματογραφικής- πνείρου (Ασία) στη σπονδυλωτή ταινία *Eros*, μαζί με τον Steven Soderbergh (ΗΠΑ) και τον Michelangelo Antonioni (Ευρώπη). Μια σύμπραξη που ασφαλώς σηματοδοτεί κάτι ενδιαφέρον για την πορεία του σύγχρονου κινηματογράφου αλλά και μια αναγνώριση της αξίας του έργου του ίδιου του Wong Kar-wai. Ένα σκηνοθέτη απόλυτα μοντέρνο (στο όριο του μεταμοντέρνου) από άποψη αισθητική και θεματική, μεγαλωμένο σε μια διπλή πολιτισμική παράδοση: ασιατική και δυτική, στο βρετανικό Χονγκ Κονγκ. Γέννημα δρέμα της εποχής μας, βιντεοκλιπς: με επιταχύνσεις και επιβραδύνσεις των ρυθμών στη ροή των εικόνων του, νεορομαντικός: με "επιστροφές" στη δεκαετία του '60 της παιδικής του ηλικίας, και ικανότατος "παίκτης" στις δεδομένες συνθήκες παραγωγής και προβολής του έργου του, δεν έχει καμιά σχέση με το φολκλόρ που εκπέμπουν οι εικόνες κάποιων άλλων τάσεων του ασιατικού σινεμά. Οι πιο γνωστές, τελευταίες ταινίες του, *Chungking Express* (1994), *Happy Together* (1997), *Ερωτική επιθυμία* (2000) αφηγούνται ερωτικές ιστορίες όπου αυτό που έχει σημασία δεν είναι η ολοκλήρωση ή η ευτυχής κατάληξη μιας σχέσης αλλά η ίδια η επιθυμία/διάθεση για αγάπη, για έρωτα. Και η επιμονή, η εμμονή να διατηρηθεί και να βρει ανταπόκριση, κυρίως συναισθηματική, αυτή η επιθυμία έτσι ώστε να μεταδοθεί στο θεατή η αίσθηση του βιωμένου χρόνου αυτής της εμπειρίας. Μέσα από μια βήμα προς βήμα εξέλιξη της ιστορίας, χωρίς σαφείς διαχωρισμούς σε πρωτεύουσες και δευτερεύουσες πράξεις και σκηνές, όπου οι χρόνοι διαστέλλονται και συστέλλονται ανάλογα με την ένταση της επιθυμίας. Ενώ το μοτίβο της επανάληψης λειτουργεί σαν ποιητική επωδός που κάνει διακριτή ακόμη και την απειροελάχιστη αλλαγή στην αμφιδυμική πορεία της ερωτικής σχέσης.

ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ:

Η Λίζα και όλοι οι άλλοι (σελ. 10)

του Νίκου Περάκη • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

Κωμωδία που εστιάζει στις ερωτικές ανασφάλειες και τα άγχη της ελληνίδας του 21ου αιώνα.

Το τελευταίο τρένο / Posledniy Poezd (σελ. 4)

του Alexey German Jr. (Ρωσία, 2003) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Η ταινία του 26χρονου Ρώσου σκηνοθέτη περιγράφει με απόλυτο ρεαλισμό τη φρίκη του πολέμου και ταυτόχρονα αποκαλύπτει ένα από τα μεγαλύτερα νέα ταλέντα του ρωσικού κινηματογράφου

Το Αιγαίο μέσα από τα λόγια των ποιητών (σελ. 11)

της Λουκίας Ρικάκη • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

Ένα ντοκιμαντέρ εμπνευσμένο από κείμενα και ποιήματα, που έχουν σχέση με το Αιγαίο.

Η πνοή της νης (σελ. 11)

του Πάνου Καρκανεβάτου • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

Ένα ντοκιμαντέρ για έδιμα της Μακεδονίας, έδιμα δεμένα με τη γη.

Ο χάρος βγήκε πανανιά (σελ. 11)

του Αλέξανδρου Κολλάτου • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

Μια διαφορετική ταινία για το θάνατο και την επίδραση της ιδέας του στις ζωές των ανθρώπων.

Οι γενναίοι της Σαμοθράκης (σελ. 10)

του Σταμάτη Τσαρουχά • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

Μια κωμωδία βασισμένη σε ένα ξεχασμένο ιστορικό γεγονός με έντονα αυτοβιογραφικά στοιχεία.

Ανυπόμονα κορμιά / Les corps impatientes (σελ. 4)

του Xavier Giannoli (Γαλλία, 2003) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Με βασική πηγή έμπνευσης το βιβλίο *Les Corps Impatients* του Christian de Montella,

η ταινία καταγράφει τις σχέσεις ενός ερωτικού τριγώνου για να μιλήσει για την αγάπη που μπορείς να νιώσεις, αλλά όχι να εξηγήσεις.

Μάτια από νύχτα (σελ. 9)

του Περικλή Χούρσογλου • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

Μια ταινία που μιλά για τρεις ανθρώπους της διπλανής πόρτας.

WONG KAR-WAI

66 Μετά την πρώτη μου ταινία σκέφθηκα: 'Λοιπόν, συνήθως οι άνθρωποι είναι περίεργοι όσον αφορά την υπόθεση, κανένας όμως δεν ενδιαφέρεται για τον τρόπο αφήγησης μιας ιστορίας'. Έτσι προσπάθησα να κάνω κάτι άλλο στην αφήγηση. 99

Wong Kar-wai

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

- 4 Ένας Γερμανός γιατρός σώζει ζωές Ρώσων το 1944 και ο θάνατος φέρνει κοντά, ερωτικά, δύο γυναίκες κι έναν άντρα στο Διεθνές
- 5 Οι φεγγάτοι, Τα καλύτερά μας νιάτα και ο Ελέφαντας του Γκας Βαν Σαντ στις 2003: Οι κορυφαίες στιγμές
- 6 Ερωτικές συναντήσεις στις ταινίες των Νέων Οριζώντων και το πρωτοεμφανιζόμενο Χρυσό Λιοντάρι του Αντρέι Ζβιάγκιντσεφ
- 7 Διαπραγματώντας τις ταινίες τρόμου ο Σίνια Τσουκρότο και η βραβεία ταινία του *Ο σιδερένιος άνθρωπος*
- 9 Ο Περικλής Χούρσογλου, η ηθοποιός Βαγγελιώ Ανδρεαδάκη, και οι μουσικοί FFC και Άκης Δουπάκης μιλούν για *Μάτια από νύχτα*
- 10 Για την ψυχή της Λίζας μιλάει ο Νίκος Περάκης και η σεναριογράφος Κατερίνα Μπέη και στη Σαμοθράκη οι γενναίοι
- 11 Με θέμα το θάνατο ο Αλέξανδρος Κολλάτος, με λογοτεχνικά ταξίδια η Λουκία Ρικάκη και οι Σερραίοι Καρκανεβάτος & Ανδρέου
- 13 Για την επιμονή του στη σκηνοθεσία του χρόνου μιλάει ο Ουόλγκ Καρ-ουάι
- 15 Η βραβευμένη στις Κάννες ταινία από την Τουρκία *Μακριά* του Νουρί Μιλγκέ Σελίλν, στις Ματιές στα Βαλκάνια
- 16 *Καρθουγράφμα*, Ένας άγγελος στα δεξιά, *Μηρού* και *Βερό* να τα σημερινά Αστέρια της Στέρας

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

travelling

Οι φούστες κοντίνουν και ο νουρλομάτης παίρνει μάτι...

κανέναν άλλο στον κόσμο. Ο «πατέρας» μου Τάσος Παυλόπουλος εγκαινιάζει σήμερα στις 12:00 στη γκαλερί Καλφγιάν (Προξ. Κορομηλά 43) την έκθεσή του που φέρει τον τίτλο «Οι Κομπάρσοι» και περιλαμβάνει πίνακες και μικρογλυπτά. Κι όσο κι αν τα συγκεκριμένα έργα του έχουν την κινηματογραφική τους αναφορά, εμένα φρόντισε να με γαλουχήσει με μία και μόνη δική του αρχή: "Make Love, Not Art!!!".

Μέλη της Τζούρι με ακουστικά και γυαλιά αόματου έτοιμα να ακούσουν και να δουν ταινίες.

ένα σούσουρο γύρω από κάποιες ταινίες. Και το κοινό έχει πράγματα που ξέρει κι εμπιστεύεται, και ξαναέδειξε τη προτίμησή του στις επιλογές των Νέων οριζόντων, και πιο συγκεκριμένα στη γαλλική *Κλεμάν* και στη γερμανική *Schussangst, O φόβος της Σκανδάλης*. Εκεί στα ταμεία βρίσκονται και οι πραγματικοί πρωταγωνιστές του Φεστιβάλ και όχι στις κοσμικές εκδηλώσεις. Απλά αυτούς δεν τους περιμένει κανείς, ούτε οι οδηγοί στο

Αναμνηστικό στιγμιότυπο από την πρεμιέρα της ταινίας *Κορίτσια a la καρτ με το ίδιο μυτερό παπούτσι*. Για κατασρίδες στις γωνίες.

• Όλα αρχίζουν σιγά να κινούνται. Ακόμα κι εγώ άρχισα να ξεμουδιάζω. Παρ' ό,τι δεν απέδρασα από τη χάρτινη φύση μου και τα κατάφερα αυτό μέσω ενός animation. Όταν αποδράσω μια για πάντα από την αφίσσα, θα κάνω μια εντυπωσιακή βουτιά στο καζάνι αυτό που σιγοβράζει, σαν τον Οβελίξ. Και θα το ξεχειλίσω.

• Κινούνται και τα ταμεία και τα εισιτήρια από ώρα σε ώρα αυξάνονται με γεωμετρική πρόοδο, ενώ ήδη έχει ξεκινήσει

αεροδρόμιο, ούτε τα φλας των φωτογράφων, αφού οι τελευταίες γενιές των κοριτσιών των ταμείων/πατάνε τα πληκτρα των αριθμομηχανών μηχανικών/και οι σκέψεις τους ποιος ξέρει πού πετάνε/σε ποια τοπία ονεισμικά/σε ποια ροδοσταχιά ουτοπία... (Λένα Πλάτωνος «Υπεραγορά», LP: Μη μου τους κύκλους τάραξε, 1991). Καλό κουράγιο.

• Το Φεστιβάλ δεν αγαπάει μόνο τη μεγάλη οθόνη, αλλά και πολλές άλλες διαφόρων μεγεθών: Έτσι, από χθές εγκαταστάθηκε στην Πλατεία

Αριστοτέλους ένα video wall που παρουσιάζει επί εικοσιτετράωρο βάσεως το πρόγραμμα του Φεστιβάλ στην Πλατεία Αριστοτέλους. Μπορεί είναι στραμμένο προς τη μεριά της

θάλασσας και να έχει γυρίσει την πλάτη του στην πόλη, αλλά απολαμβάνει το καλύτερο θέαμα. Ένα πολύχρωμο ηλιοβασίλεμα μπορεί να αποδείξει και στον πιο καταραμένο σινεφίλ (cinéfil maudit) σε ποιο σημείο υπερέρχει η καθημερινή πραγματικότητα της τέχνης. Ασχέτως αν αυτό το θέαμα δέχεται παρεμβολές από την φάτνη και τα καρβάνια που ήδη έστησε ο Δήμος προσπαθώντας να μας κάνει από τώρα χαρούμενους για τον ερχομό των Χριστουγέννων.

• Το μόνο που θα μπορούσε να παρηγορήσει κάπως (λέμε τώρα) το πλήθος αυτών των δύσμοιρων ανυποψίαστων θεατών που μόλις χθες συνειδητοποίησαν πως με την πορτοκαλί καρτούλα τους μπαίνουν μόνο στο Αριστοτέλειον, είναι το ότι θα απολαύσουν πρώτοι την αποψινή προβολή του *Elephant* του Γκας Βαν Σαντ, την ταινία που απέσπασε το Χρυσό Φοίνικα πριν λίγους μήνες στις Κάννες. Όχι πως έχει σημασία η σειρά προτεραιότητας. Αλλά, να, σε τέτοιες περιπτώσεις προσπαθείς απεγνωσμένα να επιβεβαιώσεις ρητά του τύπου «ουδέν κακόν αμιγές καλού» και τούμπανι για να αισθανθείς έστω και για λίγο κυρίαρχος της μοίρας σου.

• Πέρα από την πορτοκαλί κάρτα-πέτρα του σκανδάλου, καινοτομία του 44ου Φεστιβάλ είναι και η έκδοση πράσινης κάρτας. Μην πάει ο νους σας κάπου αλλού στα πολιτικο-διπλωματικά χωράφια! Πράσινο είναι το χρώμα της σινεκάρτας που λειτουργεί αποκλειστικά ως «διαβατήριο» για τις προβολές του δεκαήμερου. Είναι μεν οικονομικότερη, δεν ισχύει δε για το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ, ή τις κανονικές προβολές της σεζόν στο Ολύμπιον.

• Ένα από τα βασικά κομμάτια που έχει η αφίσσα είναι η άνοση του περιβάλλοντός της. Ίδανικός τρόπος να για να γευτώ την αύρα που ακτινοβολούσε το φουαγιέ του Ολύμπιον το βράδυ της Παρασκευής και για να αποφύγω το στριμωγμένο από την επέλαση των «βαρβάρων» που έμπαιναν κατά κύματα για να απολαύσουν το τελευταίο δημιούργημα του Κιτάνο-και κυρίως για να αποφύγω να μυρίσω τις αναθυμιάσεις των πούρων που θεωρούνται must σε κάθε τελετή

έναντης που σέβεται τον εαυτό της. Και μιας που δεν είμαι και ο πιο glam τύπος που κυκλοφορεί, κράτησα τις αποστάσεις μου από τις σημαίνουσες προσωπικότητες που έδωσαν το παρόν και κρύφτηκα από τη φάλας των φωτογράφων που σε συχνότητα δεκάλεπτου σχημάτιζαν τείχος μπροστά

από κάθε celebrity που περνούσε, σαν να ήταν έτοιμη αυτή να εκτελέσει κόρνερ.

• Κάθε φορά που άναβα ένα φλας, το κοινό τηρούσε ενός λεπτού σιγή. Σαν να πίστευαν τον κινέζικη δοξασία πως με φωτογραφία μπορεί να σου πάρει την ψυχή.

• Εμένα δώστε μου δηλώσεις και πάρτε μου την ψυχή! Σας κι αυτή του διευθυντή του Φεστιβάλ, Μισέλ Δημόπουλου, πως σε κάθε Φεστιβάλ «οφείλουμε να προσδιορίζουμε το στίγμα που καθορίζει τον κινηματογράφο» που κατορθώνει να συνοψίσει σε λίγες λέξεις την ουσία. Ή σαν κάποιες άλλες που περιγράφουν το κοινό των αιθουσών σαν «δέκτης της κινηματογραφικής αγοράς» που σε κάνουν να σκεφτείς ότι εμείς πάμε να δούμε ταινίες για να ευχαριστηθούμε και όχι να «δεχτούμε» (τι;)

• Τι να μην ξεχάσω σήμερα; Να πλασαριστώ φαρδύς-πλατύς (κυριολεκτικά) στο *Elephant*, να απολαύσω το –για–να–θυμούνται–οι–παλιό–και–να–μαθαίνουν–οι–καινούργιοι–*Καθώς Κυλούν τα Δάκρυά μας*, του Ουόνγκ Καρ-σούι. Κι αφού δεν τα καταφέρω, θα κλάψω μαζί με τον Λακόστ. Μόνο που τα δικά μου δάκρυα δεν θα 'να κροκοδειλία.

• Άντε, και τα μεσάνυχτα Τσου-(γ)καμότο.

Πάλομα
gkely_mademi@yahoo

ΣΑΒΒΑΤΟ 22 SATURDAY

OLYMPION RENAULT	cine PAVLOS ZANNAS	cine JOHN CASSAVETES	cine STAVROS TORNES	cine FRIDA LIAPPA	cine TONIA MARKETAKI
13:00 - Greek Films 2003 H LIZA KE OI I ALI - 97' Nikos PERAKIS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 15:00 - International Competition TO TEAEYTAIO TRENO POSLIEDNY POZED - 82' Alexey GERMAN Jr. Russia/2003 O.V. German, Russian/English subtitles 17:30 - Greek Films 2003 O XAPOS BIFKE ΠΑΓΑΝΙΑ O HAROS VYIKE ΠΑΓΑΝΙΑ - 77' Alexandros KOLLATOS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 20:00 - International Competition ANYTIOMONA KOPMA LES CORPS IMPATIENTS - 94' Xavier GIANOLI France/2003 O.V. French/English subtitles 22:30 - Greek Films 2003 MATIA APO NYXTA MATIA APO NYXTA - 100' Periklis HOURSOGLOU Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles	13:00 - Otar Iosseliani Retro MIKPO MONASTHPI ΣΤΗΝ ΤΟΣΚΑΝΗ PETIT MONASTERE EN TOSCANE - 54' France/1998 O.V. French 14:30 - NH International Selection OI PERIDIAANOMENOI RIARIZUMU NO YADO - 83' Nobuhiko YAMASHITA Japan/2003 O.V. Japanese/English subtitles 17:00 - NH International Selection SCHUSSANGST: O ΦΟΒΟΣ ΤΗΣ ΣΚΑΝΔΑΛΗΣ SCHUSSANGST - 102' Dirk TSINDZADZE Germany/2003 O.V. German/English subtitles 19:30 - NH International Selection ANOEIΣ KAKOKAPPI, ΦΘΕΝΟΛΟΓΟ, ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟ BOM YEOREUM, GAEUL, GYEOWOOL, GEURICO BOM - 99' KIM Ki-duk Germany, Korea/2003 O.V. Korean/English subtitles 22:00 - NH International Selection NOI ALBINOI - 93' Dagur KARI Iceland, Germany, United Kingdom, Denmark/2003 O.V. Icelandic/English subtitles 00:00 - NH Spotlight: Shinya Tsukamoto O ΣΙΑΣΠΕΝΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ / TETSUO - 67' Japan/1989 O.V. Japanese/English subtitles	13:00 - NH International Selection ΠΑΡΑΣΤΡΑΦΗΜΟΙ ΑΙΤΕΛΟΙ FALLING ANGELS - 109' Scott SMITH Canada/2003 O.V. English 15:30 - NH International Selection MIAOYOKI, MINESOTA MILWAUKEE, MINNESOTA - 95' Allan MINDEL USA/2003 O.V. English 18:00 - NH International Selection KOKKINO XPYΣAΘI TALAYE SORGH - 97' Jafar PANAHI Iran/2003 O.V. Farsi/English subtitles 20:30 - NH International Selection H ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ VOZVRASCHENIE - 105' Andrey ZVYAGINTSEV Russia/2003 O.V. Russian/English subtitles 23:00 - NH International Selection KAEAMIN CLEMENT - 139' Emanuelle BERCOT France/2001 O.V. French/English subtitles	13:00 - Wong Kar-Wai Retro TO ΔΑΙΣΟΣ ΤΟΥ CHUNG KING CHONG QING SEN LIN - 97' Hong Kong/1994 O.V. Cantonese/English subtitles 15:30 - Joao Cesar Monteiro Tribute ANAMNΗΣΙΣ: ΑΠΟ ΤΟ ΚΙΤΡΙΝΟ ΣΙΝΙΤΙ RECORDACoes DA CASA AMARELA - 120' Portugal/1989 O.V. Portuguese/English subtitles 18:00 - Otar Iosseliani Retro XYTHPIO TUDJI - 20' Tudji/1964 O.V. No Dialogue/No Subtitles 20:30 - Balkan Survey MAKPIA UZAK - 110' Nuri Bilge CEYLAN Turkey/2003 O.V. Turkish/English subtitles 23:00 - Wong Kar-Wai Retro KAPOS KYΛOYIN TA ΔAKPYA MAZ WONG KAR KUN - 102' Hong Kong/1985 O.V. Cantonese/English subtitles	13:00 - Stars of the steppe H BELOHA IGLA - 82' Rashid NUGMANOV USSR/1988 O.V. Russian/French subtitles 15:00 - 2003: The Landmarks OI ΦΕΥΓΑΤΟΙ DRIFTERS - 120' WANG Xiao-Shuai China/2003 O.V. Mandarin/English subtitles 17:30 - Stars of the steppe ANTIROMANTIKA - 16' Nariman TUREBAYEV Kazakhstan/2001 O.V. Russian/French subtitles KAPAIOTPAΦHMA KARDIOGRAMMA - 75' Daresan OMIRBAEV Kazakhstan/1995 O.V. Kazakh, Russian/French subtitles 20:00 - 2003: The Landmarks TA KAYATEPA MAZ NIATA LA MEGLIO GIOVENTU - 383' Marco TULLIO GIORDANA Italy/2003 O.V. Italian/English subtitles	15:30 - Greek Films 2003 TO AITAO MEZA APO TA ΛOΓIA TON POHTON TO EGOE MESA APO TA ΛOΓIA TON PITON - 61' Lucia RIKAKI Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles H ΠΙΝΗ ΤΗΣ ΓΗΣ I PNOI TIS GIS - 67' Panos KARKANEVATOS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 18:00 - Greek Films 2003 OI ΓΕΝΗΛΟΙ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ I YENI TIS SAMOTHRAKIS - 85' Stamatis TSAROUCAS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 20:30 - Nikos Panayotopoulos Retro TA XPOMATATA TIS IPIDOΣ TA XPOMATATA TIS IPIDOΣ - 120' Greece/1974 O.V. Greek/French subtitles 23:00 - Nikos Panayotopoulos Retro APTI I NYXTA MEHEI APTI I NYXTA MEHEI - 117' Greece/1999 O.V. Greek/English subtitles
ΣΑΒΒΑΤΟ/SATURDAY 22	ΣΑΒΒΑΤΟ/SATURDAY 22	ΣΑΒΒΑΤΟ/SATURDAY 22	ΣΑΒΒΑΤΟ/SATURDAY 22	ΣΑΒΒΑΤΟ/SATURDAY 22	ΣΑΒΒΑΤΟ/SATURDAY 22
15:00 - Stars of the steppe ENAE AITAEOS STA ΔEIA FARISHTAY KIFTI ROST - 85' Djamshed USMONOV Tadjikistan/2002 O.V. Tadjik/English subtitles 17:00 - Stars of the steppe EKΔIKHZH MEST - 100' Emek SHINARBAEV Kazakhstan/1990 O.V. Russian/English subtitles 19:00 - NH International Selection ABJAD - 110' Abolfazl JALILI Iran/2003 O.V. Farsi/English subtitles 21:15 - 2003: The Landmarks ZATOICHI, O TYΦAOS ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ ZATOICHI - 116' Takeshi KITANO Japan/2003 O.V. Japanese/English subtitles 23:30 - 2003: The Landmarks EAEANTAZ ELEPHANT - 81' Gus VAN SANT USA/2003 O.V. English					

Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Διεθνές Εργαστήριο για τη βράβευση των επιλεγμένων σεναρίων από το Βαλκανικό ταμείο του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης πραγματοποιείται το πρώτο τριήμερο του Φεστιβάλ 21 - 24 Νοεμβρίου.

Από αυτή την προκριματική διαδικασία προεπλέγησαν 11 σχέδια σεναρίων τα οποία θα παρουσιαστούν στη διεθνή κριτική επιτροπή στην ειδική συνάντηση-εργαστήριο. Στη διάρκεια αυτού του εργαστηρίου οι σεναριογράφοι, οι σκηνοθέτες και οι παραγωγοί των ταινιών θα έχουν την ευκαιρία να συναντηθούν με την κριτική επιτροπή για να παρουσιάσουν τις ταινίες τους και να απαντήσουν σε ερωτήσεις. Οι εργασίες του εργαστηρίου θα γίνουν στα αγγλικά και θα είναι ανοικτές στους διαπιστευμένους επαγγελματίες του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης στην περίπτωση που θα ήθελαν να τις παρακολουθήσουν. Έχουν προσκληθεί 50 περίπου σημαντικοί διανομείς επενδυτές παραγωγοί και υπεύθυνοι ανάπτυξης ταινιών από όλη την Ευρώπη για να παρακολουθήσουν τις εργασίες του εργαστηρίου. Οι δημιουργοί των ταινιών που έχουν προεπιλεγεί θα συναντηθούν και με αυτούς τους προσκεκλημένους για να συζητήσουν ενδεχόμενη συνεργασία στις νέες τους ταινίες. Έχουν επίσης προσκληθεί οι εκπρόσωποι των αντίστοιχων ταμείων των μεγάλων κινηματογραφικών φεστιβάλ της Ευρώπης τα οποία ανήκουν, όπως και το Βαλκανικό Ταμείο σε ένα Ευρωπαϊκό Δίκτυο. Η καθιερωμένη συνάντηση αυτού του Δικτύου θα πραγματοποιηθεί στη Θεσσαλονίκη τη Δευτέρα 24 Νοεμβρίου μετά την απονομή των βραβείων. Το εργαστήριο θα πραγματοποιηθεί στο ξενοδοχείο CITY.

Η διεθνής κριτική επιτροπή του Βαλκανικού Ταμείου απαρτίζεται από τους:

- **Georges Goldenstern**, υπεύθυνο της Cinefondation του Φεστιβάλ των Κανών και πρώην διευθυντή αναθέσεων για ταινίες με υπόθεση στο κανάλι Arte
- **Gunnar Bergdahl**, σκηνοθέτης παραγωγός, πρώην διευθυντής του Κινηματογραφικού φεστιβάλ του Göteborg, Σουηδία
- **Leonard Crooks**, υπεύθυνος του Glasgow Film Fund, Αγγλία
- **Dunja Klemenc**, παραγωγό
- **Christina Kallas**, καλλιτεχνική διευθύντρια του Βαλκανικού Ταμείου σεναριογράφο, παραγωγό, καθηγήτρια σεναρίου στην Ακαδημία Κινηματογράφου του Βερολίνου

Τα 11 σχέδια που προεπλέγησαν είναι:

1. *Confession*, του Goran Radunovic, Σερβία Μοντενέγκρο
2. *Dancing on Ice*, του Σταύρου Ιωάννου, Ελλάδα
3. *Grbavica*, της Jasmila Zbanich, Βοσνία Ερζεγοβίνη
4. *Judas Treasure* της Μαρίας Ντουζά, Ελλάδα
5. *Next to Jesus*, της Tatiana Malo-Boténa, Βουλγαρία συμπαραγωγή με το Βέλγιο
6. *Red Horizons*, του Igor Sterk, Σλοβενία
7. *Seamstresses*, του Ludmil Todorov, Βουλγαρία
8. *Small Crime*, του Χρήστου Γεωργίου, Κύπρος
9. *The Coat*, του Kutlug Ataman, Τουρκία
10. *The Journey*, του Artan Minarolli, Αλβανία
11. *The Ruhr Story/The Foreigners* του Sergei Stanojkovski, σε σενάριο του Gordan Mihic, Σερβία Μοντενέγκρο

Πληροφορίες: **Λουκία Ρικάκη** Συντονίστρια, e-mail: balkanfund@filmfestival.gr

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ

Σάββατο 22 Νοεμβρίου

11.00 - 13.15	Workshop / Project: The Journey - Artan Minarolli	City Hotel, Κομνηνών 11, τηλ.: 2310 269421, www.cityhotel.gr
13.30 - 14.15	Short Lunch Break	Bistro, Πλατεία Αριστοτέλους 3
14.30 - 15.45	Workshop / Project: Judas' Treasure - Maria Douza and Eleni Atsikbasis	City Hotel
15.45 - 16.15	Coffee Break	
16.15 - 17.30	Workshop / Project: Seamstresses - Ludmil Todorov	City Hotel
20.30	Dinner Jury (είσοδος μόνο με προσκλήσεις)	Votsalo restaurant, Προξένου Κορομηλά 17

Κυριακή 23 Νοεμβρίου

09.30 - 10.45	Workshop / Project: The Coat - Kutlug Ataman and Gulen Hurley	City Hotel,
10.45 - 11.15	Coffee Break	
11.15 - 12.30	Workshop / Project: Confession - Goran Radovanovic and Jovan Marovic	City Hotel
12.30 - 14.00	Lunch Break	Tavernaki Ouzeri restaurant, Πλατεία Αριστοτέλους 1
14.00 - 15.15	Workshop / Project: Small Crime - Christos Georgiou and Srdjan Koljevic	City Hotel
15.15 - 15.45	Coffee Break	
15.45 - 17.00	Workshop / Project: Next to Jesus - Tatiana Malo-Boténa and Alexander Wawrzyk	City Hotel
17.00 - 17.30	Coffee Break	
17.30 - 18.45	Workshop / Project: Red Horizons - Igor Sterk	City Hotel

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου

09.30 - 10.45	Workshop / Project: Grbavica - Jasmila Zbanich, Damir Ibrahimovic and Barbara Albert	City Hotel
10.45 - 11.15	Coffee Break	
11.15 - 12.30	Workshop / Project: Dancing on Ice - Stavros Ioannou and Yorgos Kolozis	City Hotel
12.30 - 13.15	Short Lunch Break	Vice Versa restaurant, Πλατεία Αριστοτέλους 3
13.30 - 14.45	Workshop / Project: The Foreigners' Story - Sergej Stanojkovski and Gordan Mihic	City Hotel
14.45 - 15.15	Coffee Break	
15.30 - 17.30	Jury Meeting	City Hotel
18.00 - 19.00	Presentation of the Awards	Αποθήκη Γ', Λιμένας Θεσσαλονίκης
19.30 - 20.30	Script Development Funds (Κλειστή συνάντηση)	City Hotel
21.00	Dinner open to all participants decision makers jury and Greek film directors present at the workshop as observers	Προκυμαία Ομίλου, Λεωφ. Μεγάλου Αλεξάνδρου

Dewar's

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

Α' ΠΡΩΒ

Β' ΠΡΩΒ

ΤΕΛΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Το τελευταίο τρένο
2. Ανυπόμονα κορμιά
3. Τα ανθρωπάκια
4. Το δώρο
5. Σχεδόν νεκρή
6. Ένα τραγούδι δεν φτάνει
7. Μικρές νιφάδες
8. Η Άννα και οι άλλοι
9. Πριν αλλάξουν τα πράγματα
10. Γαμήλια νάρκη
11. Κοριτσάκι
12. The brown bunny
13. Είναι δικιά μας
14. Έθνος χωρίς γυναίκες

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

1. Οξυγόνο
2. Η Λίζα και όλοι οι άλλοι
3. Ο χάρος βγήκε παγανιά
4. Οι γενναίοι της Σαμοθράκης
5. Μάτια από νύχτα
6. Σπιρτόκουτο
7. Καλαμπουρ
9. Πολίτικη κουζίνα
9. Όλο το βάρος του κόσμου
10. Η τρίτη νύχτα
11. Μην περνάς, ανάβει κόκκινο
12. Κόκκινη Πέμπτη
13. Όταν χορεύουμε μαζί...
14. Βαρέα ανθυγιεινά
15. Στο χάνι
16. Μια υπέροχη μέρα
17. Κλαις;
18. Να μ'αγαπάς
19. Τρία πουλάκια κάθονται
20. Οι θεατρίνες
21. Μεταμφιεσμένη γυναίκα

3,130

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία μυθοπλασίας, ελληνικής παραγωγής, που προβάλεται στο πλαίσιο του προγράμματος «Ελληνικός Κινηματογράφος 2003». Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλεται στο πλαίσιο του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

ASK FOR MORE... MOVIES

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΝΟ

Οι εκδόσεις
του φεστιβάλ

ΟΙ ΕΘΝΕΣ ΟΙ ΑΓΝΩΣΤΟΙ

Το τελευταίο τρένο / Posledniy poezd

του Alexei German Jr. (Ρωσία, 2003)

Με κεντρικό ήρωα έναν Γερμανό γιατρό που φτάνει σε μια μισοκατεστραμμένη και ερειπωμένη από τον πόλεμο Ρωσία, στις αρχές του 1944, για εμπλακεί ακούσια στο χάος των επιθέσεων των ρωσικών στρατευμάτων, η ταινία του 26χρονου Alexei German Jr. περιγράφει με απόλυτο ρεαλισμό τη φρίκη του πολέμου και ταυτόχρονα αποκαλύπτει ένα από τα μεγαλύτερα νέα ταλέντα του ρωσικού κινηματογράφου. Συναρπαστικό οπτικά, με υποβλητικά ασπρόμαυρα πλάνα (εξαιρετική η φωτογραφία του Oleg Luckichev) που καταγράφουν λεπτομερώς την ατμόσφαιρα στο μέτωπο και με την αίσθηση του δύσκολου φυσικού τοπίου να στοιχειώνει τη μνήμη του θεατή, το φιλμ αποτελεί έναν δυνατό αντιπολεμικό ύμνο, χωρίς επικολυρικούς συναισθηματισμούς και ηρωικά διλήμματα, αλλά με το βλέμμα στραμμένο στον άνθρωπο. Γερμανοί ή Ρώσοι, σημασία για τον Alexei German έχουν όσοι παρέμειναν πιστοί σε ηθικές αρχές και νόμους κόντρα στις στρατιωτικές επιταγές της πατρίδας τους. Σ' αυτή την κατηγορία ανήκει ο τσεχοφικός πρωταγωνιστής της ιστορίας του *Τελευταίου Τρένου*, ένας Γερμανός που δεν δίστασε να σώσει ζωές Ρώσων, αδυνατώντας μέχρι τέλους να συμβιβαστεί με την ιδέα του πολέμου. Από αυτή του τη στάση πηγάζει και η ηθική δύναμη του φιλμ, η οποία αποσπρέφεται τον σοβιετικό πατριωτισμό με τον ίδιο τρόπο που αποφεύγει την καταγγελία για τα εγκλήματα

Ένα εξαιρετικό ασπρόμαυρο ποίημα που παρά τη σκληρότητα των εικόνων του διαθέτει μια υπόκωφη ευαισθησία και μια ευγένεια ικανή να σιγήσει τον ήχο του όπλου για να ακουστεί η φωνή της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας

του Γ' Ράιχ κατά της ανθρωπότητας. Τα μηνύματα που θέλει να περάσει ο σκηνοθέτης είναι ξεκάθαρα: ο πόλεμος είναι τόσο απάνθρωπος που δεν μπορείς να τον εξευγενίσσεις και σ' αυτή την τραγωδία της ανθρωπότητας δεν χάνονται μόνο στρατιώτες αλλά και απλοί πολίτες που χωρίς να τραβήξουν ποτέ τη σκανδάλη, αναγκάζονται να χάσουν τη ζωή τους. Το *Τελευταίο Τρένο* είναι ένα τραγούδι αφιερωμένο σ' αυτούς.

Τζ. Π.

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 15:00

Ανυπόμονα κορμιά / Les corps impatients

του Xavier Giannoli (Γαλλία, 2003)

Σκηνοθέτης που έδωσε πολύ νωρίς τα διαπιστευτήρια του ταλέντου του, κερδίζοντας με την μικρού μήκους ταινία του *L'Interview* (την ιστορία ενός δημοσιογράφου που πρόκειται να πάρει συνέντευξη από τη γερασμένη πια Άβα Γκάρντνερ) το Χρυσό Φοίνικα στις Κάνες το 1998, ο τριαντάχρονος Xavier Giannoli δοκιμάζει για πρώτη φορά τις μεγάλες δυνάμεις του με ερωτική ιστορία. Με βασική πηγή έμπνευσης το βιβλίο *Les Corps Impatients* του Christian de Montella, καταγράφει τις σχέσεις ενός ερωτικού τριγώνου για να μιλήσει για την αγάπη που μπορείς να νιώσεις αλλά όχι να εξηγήσεις, την αγάπη ως ένστικτο και ως υπόθεση ζωής και θανάτου. Τα πρόσωπα της ιστορίας είναι η Σαρλότ και ο Πολ, ένα ερωτευμένο ζευγάρι εικοσάρηδων και η Νίνον, η ξαδέλφη της Σαρλότ. Η ανακάλυψη πως η Σαρλότ πάσχει από καρκίνο, θα ταράξει τη ζωή του ζευγαριού, ενώ ο Πολ θα στραφεί ερωτικά προς τη Νίνον, ως σανίδα σωτηρίας μπροστά στην προοπτική της απώλειας της αγαπημένης του. Σταδιακά, οι τρεις τους μπαίνουν σε ένα χορό ζωής, θανάτου και αγάπης, όπου σημασία δεν έχει πια η ζήλια, ο εγωισμός, η περηφάνια και η ενοχή αλλά η ίδια η ζωή. Στην ταινία αυτό το αίτημα για ζωή εκφράζεται μέσα από το ερωτικό σώμα—τα «ανυπόμονα κορμιά» του τίτλου—το οποίο υποκαθιστά την αδυναμία των προσώπων να επικοινωνήσουν με λόγια αυτά που ελπίζουν και ονειρεύονται. Σημασία έχει να αγαπάς και να αισθάνεσαι. Οι ήρωες της ιστορίας το μαθαίνουν μέσα από μια επώδυνη διαδικασία. Κάποιοι άλλοι το ξέρουν αλλά διστάζουν. Ο Xavier Giannoli μας το δείχνει βάζοντας την κάμερα του στον ώμο και ακολουθώντας τα πρόσωπα της ταινίας του σε κάθε τους βήμα, καταγράφοντας το πάθος, την ανησυχία και την ψυχολογική τους σύγχυση. Στο τέλος όλα ηρεμούν και το

Μια αγκαλιά, ένα άγγιγμα αρκούν για να λύσουν τη σιωπή τους, σε μια ταινία μελαγχολική αλλά και ταυτόχρονα απελευθερωτική στον ορισμό της αγάπης που δίνει.

φως του ήλιου βγαίνει. Οι ήρωες του έχουν αγαπηθεί τόσο που μπορούν να απορροφήσουν ακόμα και το θάνατο. Κι εκεί που έβλεπαν το τέλος να βλέπουν έναν ωκεανό χρόνου για να ζήσουν όσα έχουν ονειρευτεί.

Τζ. Π.

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 20:00

2003: ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

Zatoichi, ο τυφλός Σαμουράι / Zatoichi

του Takeshi Kitano (Ιαπωνία, 2003)

Εκσυγχρονίζοντας ένας από τους πιο cult λαϊκούς ήρωες της γιαπωνέζικης μυθολογίας, τον τυφλό ξιφομάχο Zatoichi (τη δεκαετία του '60 και του '70, ο εν λόγω ήρωας πρωταγωνίστησε σε περισσότερες από είκοσι ταινίες με σαμουράι), ο Κιτάνο φτιάχνει ένα αινιγματικό, παράτολμο και τελικά εκθαμβωτικό φιλμ, στο γνώριμο ιδιοσυγκρασιακό του ύφος. Ο δικός του Zatoichi (τον υποδύεται ο ίδιος ο σκηνοθέτης) έχει πλατινέ μαλλί, κυκλοφορεί με ένα κόκκινο μπαστούνι/σπαθί, είναι ένας πανούργος τζογαδόρος και βγάζει τα προς το ζην ασκώντας το επάγγελμα του μασέρ ενώ μεταμορφώνεται σε αδιάτακτο ξιφομάχο όποτε βλέπει να βρίσκεται σε κίνδυνο αθώς ζωές. Έτσι τη μια στιγμή περιπλανιέται στην εξοχή και την άλλη καθαρίζει ένα ολόκληρο χωριό, το οποίο βρίσκεται στο έλεος αδιάτακτων συμμοριών, δύο εκδικητικών γκεϊσών κι ενός ευαίσθητου ronin. Αν όμως σε μια καθαρόαιμη ταινία δράσης, ο Zatoichi θα ήταν ένας σούπερ ήρωας—ο Γιαπωνέζος Ιντιάνο Τζόουνς—στην υπέροχη αυτή αλληγορία του Κιτάνο παίρνει διαστάσεις μιας αόρατης μυθικής δύναμης που πολεμάει το κακό, αμφισβητώντας την ικανότητα του ανθρώπου να βλέπει

ακόμα και όταν έχει τα μάτια ορθάνοιχτα. Κι όλα αυτά δοσμένα μέσα από μια συναρπαστική οπτική πανδαισία που αποκαλύπτει την αυθεντικότητα και την καλλιτεχνική ευαισθησία ενός σκηνοθέτη που με κάθε ταινία του προκαλεί έκπληξη. Η δεκάλεπτη σκηνή στο τέλος της ταινίας όπου οι κάτοικοι ενός ολόκληρου χωριού χορεύουν κλακέτες, ντυμένοι με τα κοστούμια του διάσημου Yozi Yamamoto πό τους ήχους της μοντέρνας μουσικής του Keiichi Suzuki, πανηγυρίζοντας το τέλος της δυναστείας τους από τη μαφία, αποτελεί ένα από τα πιο αναπάντεχα κι ευρηματικά φινάλε των τελευταίων χρόνων στον κινηματογράφο.

Τζ. Π.

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, Cine Αριστοτέλειον, 21:15

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ

ακόμα και όταν έχει τα μάτια ορθάνοιχτα. Κι όλα αυτά δοσμένα μέσα από μια συναρπαστική οπτική πανδαισία που αποκαλύπτει την αυθεντικότητα και την καλλιτεχνική ευαισθησία ενός σκηνοθέτη που με κάθε ταινία του προκαλεί έκπληξη. Η δεκάλεπτη σκηνή στο τέλος της ταινίας όπου οι κάτοικοι ενός ολόκληρου χωριού χορεύουν κλακέτες, ντυμένοι με τα κοστούμια του διάσημου Yozi Yamamoto πό τους ήχους της μοντέρνας μουσικής του Keiichi Suzuki, πανηγυρίζοντας το τέλος της δυναστείας τους από τη μαφία, αποτελεί ένα από τα πιο αναπάντεχα κι ευρηματικά φινάλε των τελευταίων χρόνων στον κινηματογράφο.

Οι φευγάτοι / Drifters

του Wang Xiao-shuai (Κίνα, 2003)

Ο Ερ Ντι θεωρείται από τις διασημότητες του χωριού του επειδή πέτυχε, ύστερα από πολλές προσπάθειες, να πάει λαθρομετανάστης στις ΗΠΑ, όπου και έζησε μερικά χρόνια πριν τον απελάσουν. Πίσω στην Κίνα, περνάει τις μέρες του τριγυρνώντας στην πόλη, χωρίς να κάνει τίποτα ιδιαίτερο. Γνωρίζεται με την Ζιάο Νου, μια νεαρή ηθοποιό σ' έναν περιοδεύοντα θίασο όπερας από τη Σαγκάι. Είναι κι αυτή όπως εκείνος: λίγο χαμένη κι αντιμετώπη μ' ένα αβέβαιο μέλλον. Στις ΗΠΑ, ο Ερ Ντι δούλευε σ' ένα εστιατόριο. Ερωτεύτηκε την κόρη του αφεντικού κι έκανε μαζί της ένα παιδί. Παρότι συγχωριανοί του Ερ Ντι, οι γονείς της κοπέλας δεν ενέκριναν τη σχέση και τον κατέδωσαν στο Τμήμα Αλλοδαπών, απαγορεύοντάς του να ξαναδεί το γιο του. Τώρα, όμως, ο Ερ Ντι μαθαίνει ότι το παλιό του αφεντικό έρχεται στο χωριό για να παρουσιάσει τον, πεντάχρονο πλέον, εγγονό του στην υπόλοιπη οικογένεια. Μολονότι ο Ερ Ντι αναρωτιέται αν θα του επιτραπεί να δει το παιδί και αν ο μικρούλης θα τον θυμάται, την ίδια ώρα αποφεύγει ν' ασχοληθεί με το θέμα. Αλλά ο μεγάλος αδελφός του Ερ Ντι και η γυναίκα του θεωρούν το παιδί οικογένειά τους, και πιέζουν τον Ερ Ντι να πάει να δει το γιο του...

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 15:00

Τα καλύτερά μας νιάτα

La meglio gioventu

του Marco Tullio Giordana (Ιταλία, 2003)

Το La meglio gioventu αφηγείται την ιστορία μιας ιταλικής οικογένειας από τα τέλη της δεκαετίας του '60 έως σήμερα. Ήρωες είναι οι δυο γιοι, ο Νίκολα και ο Ματέο, οι οποίοι έχουν τα ίδια όνειρα, τις ίδιες ελπίδες, απολαμβάνουν τα ίδια βιβλία, τους ίδιους φίλους, ώπου η εμφάνιση μιας γυναίκας, ψυχικά διαταραγμένης, της Τζιόρτζια καθορίζει το πεπρωμένο και των δύο. Ο Νίκολα αποφασίζει να γίνει γιατρός και ο Ματέο εγκαταλείπει τις σπουδές του για να γίνει αστυνομικός. Η ζωή και οι περιπέτειές τους βρίσκονται στον πυρήνα και καλύπτουν τα τελευταία 40 χρόνια της ιταλικής ιστορίας, ενώ επιπλέον φιλοτεχνείται το πορτρέτο μιας γενιάς που δεν αποδέχτηκε τον κόσμο όπως ήταν αλλά αποπειράθηκε να τον καλύτερεψει.

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 20:00

Ελέφαντας / Elephant

του Gus Van Sant (ΗΠΑ, 2003)

Μεταφερόμαστε στο εσωτερικό ενός αμερικανικού σχολείου, μια μέρα που ξεκινά σαν όλες τις άλλες. Στην τάξη, κατά τη διάρκεια των μαθημάτων, στο γήπεδο ποδοσφαίρου, στη βιβλιοθήκη, στους διαδρόμους, παρακολουθούμε τη νοοτροπία και την ψυχολογία μιας ομάδας μαθητών και αποκαλύπτει τον τρόπο με τον οποίο ο καθένας αντιλαμβάνεται τη σχολική εμπειρία: Άλλος σαν αναγκαίο κακό, άλλος σαν μια δημιουργική ενασχόληση, κάποιος άλλοι με τρόπο αληθινά τραυματικό. Το συνηθισμένο και ανέμελο φθινοπωρινό πρωινό όμως πρόκειται να έχει τραγική κατάληξη και η ημέρα αυτή δεν πρόκειται να είναι μια ακόμη συνηθισμένη ημέρα στο σχολείο...

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, Cine Αριστοτέλειον, 23:30

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: JOAO CESAR MONTEIRO

Αναμνήσεις από το κίτρινο σπίτι / Recordacoes de casa amarela

(Πορτογαλία, 1989)

Ένας μεσήλικας φουκαράς ζει σ' ένα δωμάτιο μιας φτηνής πανσιόν, στην παλιά πόλη της Λισαβόνας, κοντά στο λιμάνι. Βασανισμένος από αρρώστιες και άλλες κακοτυχίες, «τρέφεται» με Σούμπερτ και μια ακαθόριστη κινηματογραφοφιλία. Ωστόσο, μετά από μια αποτυχημένη απόπειρα να σπλώσει την τιμή της θυγατέρας της σπιτονοικοκυράς του, καταλήγει στο δρόμο. Μόνος, χωρίς κανένα στήριγμα, έρχεται αντιμέτωπος με τη σκληρή πόλη. Καταδικασμένος να περιπλανιέται σ' έναν αέναο κύκλο πτώσης και ανόδου, παράβασης και τιμωρίας, εγκλεισμού και απόδρασης, πάθους και ανάστασης, ο Joao De Deus θα εισβάλλει στον απαισιόδοξο, σουρεαλιστικό κόσμο του δημιουργού του, το 1989, με αυτήν τη δραματική κωμωδία, η οποία κέρδισε τον Αργυρό Λέοντα στο Φεστιβάλ Βενετίας. Ακολουθώντας μια διαδρομή από τα παγκάκια των αστέγων, στο συσσίτιο του πτωχοκομείου και το προαύλιο του ψυχιατρείου, ο Joao De Deus βιώνει την αρρώστια, τη μοναξιά και τη στέρση για να σωθεί τελικά χάρη στη θαυματουργή παρέμβαση ενός «από μηχανής τρελού»

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 15:30

ΠΕΤΡΟΣ ΠΕΚΤΙΒΑ ΟΤΑΡ ΙΟΣΣΕΛΙΑΝΙ

Μικρό μοναστήρι στην Τοσκάνη

Petit monastere en Toscane

(Γαλλία, 1998)

Σ' ένα μοναστήρι έξω από το Μονταλσίνο ζουν πέντε νεαροί γάλλοι καλόγεροι. Η ταινία παρουσιάζει την καθημερινή τους ζωή, με φόντο την μικροαστική κοινωνία του Μονταλσίνο. «Ταξιδεύοντας στην Τοσκάνη, γνωρίστηκα τυχαία με μια ομάδα μοναχών σε μια περιοχή με μεγάλη παραγωγή κρασιού... Στην αρχή δεν μου είχαν εμπιστοσύνη και ήταν καχύποπτοι, επειδή όμως εγώ πίνω πολύ, η συμπεριφορά μου τους φάνηκε ιδιαίτερα χριστιανική, κι έτσι κέρδισα την εμπιστοσύνη τους.»

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, Π. Ζώννας, 13:00

Χυτήριο / Tudji

(Γεωργία, 1964)

Η ζωή στο εργοστάσιο μεταλλουργίας της πόλης Ρουστάβι της Γεωργίας. Η δουλειά είναι εντατική και σκληρή. Μέσα, όμως, στην καθημερινή τους κούραση, οι εργάτες έχουν να προσβλέπουν σε μια μικρή, ήρεμη παρένθεση. Στο διάλειμμα, μαγειρεύουν πάνω σε μια σιδερένια πλάκα που την κρατάνε συνεχώς πυρακτωμένη. Την ώρα αυτή, δεν σκέφτονται τους ήρωες της εργατικής τάξης που κατονομάζει η κυβέρνηση και ξεχνούν για λίγο τις σκληρές συνθήκες της δουλειάς τους. Για λίγο, οι εργάτες του κινηματογράφου κι οι εργάτες του μεταλλουργείου ζουν αλληλέγγυοι.

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 18:00

Παστοράλε / Pastoralì

(Γεωργία, 1976)

Ένα συγκρότημα μουσικών μετακομίζει από την πόλη στην εξοχή. Εκεί, αναζητώντας μια χαμένη γαλήνη, οι νεαροί άντρες αφοσιώνονται στη μουσική εξάσκηση. Ο κόσμος της πόλης κι ο κόσμος της επαρχίας εμπλέκονται αμέσως σε μια σχέση, με φόντο τη ζωή στο κολχόζ. Η συνάντηση, το ξελόγισμα κι ο χωρισμός είναι οι τρεις στιγμές που ξεχωρίζουν σ' αυτή την ιστορία, εναρμονισμένες στον χαρακτήρα του νεότερου της παρέας. Έχοντας ζήσει τη γοητεία μιας τελείως διαφορετικής ζωής, επιστρέφει για να βιώσει τα έθιμα του λαού του. Αυτό που απομένει ως απόδειξη της σύντομης συνάντησης, απογυμνωμένο από την αρχική του αξία, δεν μπορεί παρά να αποδειχτεί ψεύτικο.

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 18:30

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΝΟ

Talaye Sorgh Crimson Gold

Jafar Panahi (Iran/France/Italy, 2003)

Jafar Panahi's facility for building subric social commentary into his narratives is well known from his earlier works, *The White Balloon*, *The Mirror* and *The Circle*. *Crimson Gold*, like *The Circle*, deals with the class and gender divisions of an adult world, eschewing didacticism in favour of persuasive storytelling to lead the audience to the issues at hand. This is the second of Panahi's features that Abbas Kiarostami has had a hand in writing (*The White Balloon* was the first) and it superbly employs the lyricism and realism for which these filmmakers are renowned.

The film's dramatic opening shows a working-class man who has been driven to crime and suicide. Over a darkened screen, voices indicate a hold-up is taking place. A silhouette becomes visible against a rectangle of light - a shop doorway opening onto a Tehran street. Amid the chaos of the robbery attempt, the thief shoots the store owner, then holds the gun to his own temple. The contrasts in this scene - light and dark, clinical observation and emotional intensity - echo throughout the film as Panahi recounts the events leading up to the shooting. He sheds light on the motivations behind the act in the same way that the long, fixed opening shot gradually reveals the desperate man's shape, his face and finally, the extent of his distress.

Various incidents, symptomatic of a society with great economic disparities, push the laconic but courteous Hussein (Hussein Einadaddin) toward his plan to rob the jewellery store: a con man mistakes Hussein and his lively, loquacious friend Ali (Kamyar Sheissi) for petty thieves; a pizza delivery man, Hussein is treated with disdain by his wealthy customers. Emadeddin's portrayal of an honest, stoic man pushed to the breaking point is the source of the film's mounting tension. Complicating the social divisions are issues that separate women from men constantly present in Hussein's relationship with his fiancée and in the conversation of the men he meets.

As the gap between rich and poor widens in many parts of the world, Panahi's film is an allegory that is striking, universal and undeniably powerful.

Dimitri Eipidis

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Παραστρατημένοι άγγελοι Falling angels

του Σκοτ Σμιθ (Καναδάς, 2003)

Η οικογένεια Φιλντ αποτελείται από τους γονείς, τον Τζιμ και τη Μαίρη, και τις τρεις κόρες τους, Νόρμα, Σάντι και Λου. Ο πατέρας διοικεί την οικογένεια με στρατιωτική πειθαρχία, ενώ η μητέρα, που πάσχει από κατάθλιψη, μένει ξαπλωμένη στον καναπέ. Η οικογενειακή γαλήνη δηλητηριάζεται από ένα μυστικό που οι γονείς αρνούνται να αντιμετωπίσουν: τον ύποπτο θάνατο του πρωτότοκου γιου τους.

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 13:00

Οι περιπλανώμενοι/Riarizumu no yado του Νομπουχίρο Γιαμασίτα (Ιαπωνία, 2003)

Ο Τσουμπόκι κι ο Κινσοίτα έχουν μόλις φτάσει σε μια ερημωμένη πόλη. Ο Τσουμπόκι είναι σεναριογράφος, κι ο Κινσοίτα, σκηνοθέτης. Έχουν έρθει σ' αυτή την πόλη δελεασμένοι από έναν ηθοποιό, τον Φουνάκι, ο οποίος, όμως, δεν έχει εμφανιστεί ακόμα. Ο Τσουμπόκι κι ο Κινσοίτα αρχίζουν να περιφέρονται στην πόλη. Συναντούν τυχαία μια κοπέλα, την Ατσούκο...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 14:30

Μιλγουόκι, Μινεσότα Milwaukee, Minnesota του Άλαν Μίντελ (ΗΠΑ, 2003)

Ο Άλμπερτ κοντεύει τα τριάντα, αλλά η μαμά του εξακολουθεί να τον συνοδεύει στα διάφορα τουρνουά φάρμας, όπου ο Άλμπερτ έχει κερδίσει εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια σε βραβεία. Όταν η «περπατημένη» Τζούκι κι ο υποχόνδριος, έφηβος αδελφός της, Σταν, εμφανιστούν στο γραφικό προάστιο του Μιλγουόκι όπου μένει ο Άλμπερτ, θα πέσουν πάνω σε μια καταπληκτική ευκαιρία να γεμίσουν τις τσέπες τους...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 15:30

Ο φόβος της σκανδάλης/Schubangst του Ντίτο Τσιντσάτσε (Γερμανία, 2003)

Ο Λούκας κάνει την εναλλακτική του θητεία, πηγαίνοντας καθημερινά γεύματα σε ηλικιωμένους και άρρωστους. Δεν έχει φίλους και περιβάλλεται από διάφορους μοναχικούς κι εκκεντρικούς γείτονες. Περνάει τον καιρό του μόνος του. Τα βράδια, κωπηλατεί στο ποτάμι που διασχίζει την πόλη. Και ξαφνικά, η ζωή του Λούκας αλλάζει όταν γνωρίζει την Ιζαμπέλα...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 17:00

Κόκκινο χρυσάφι / Talaye Sorgh

του Τζαφάρ Παναχί (Ιράν, 2003)

Σ' ένα κοσμηματοπωλείο, νωρίς ένα πρωί, κάποιος σκοτώνει κι ύστερα αυτοκτονεί... Λίγες μέρες νωρίτερα, όταν ο Αλί δείχνει στο φίλο του, Χουσεΐν, ένα χαμένο πορτοφόλι, εκείνος δεν μπορεί να συλλάβει καν το αστρονομικό ποσό που αναγράφεται σε μια απόδειξη αγοράς ενός κολιέ. Ξέρει ότι ο πενιχρός του μισθός ποτέ δε θα του φτάσει για ν' αγοράσει κάτι τόσο πολυτελές. Η δουλειά του Χουσεΐν ως πιτσαδόρου τού δείχνει καθημερινά τις αντιθέσεις ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 19:30

Αμπτζάντ / Abjad

του Αμπολφάζλ Τζαλιλί (Ιράν, 2003)

Στην πόλη Σαβέ, στη δεκαετία του 1970, ο 14χρονος Ερκάν δικάζεται ανάμεσα στο βαθύ και έμφυτο πάθος του για την καλλιτεχνική έκφραση και στην πεποίθηση των γονιών του ότι η δημιουργικότητα του προσβάλλει την πίστη τους στο Ισλάμ. Όταν η συνομήλική του Μασσούμ έρχεται να μείνει στη γειτονιά του, αναπτύσσεται μεταξύ τους μια τρυφερή φιλία που εξελίσσεται σε έρωτα...

Διεθνής Επιλογή - Cine Αριστοτέλειον, 19:00

Άνοιξη, καλοκαίρι, φθινόπωρο, χειμώνας και άνοιξη Bom yeoreum, gaeul, gyewool, geurico bom

του Κιμ Κι-ντουκ (Γερμανία/Κορέα, 2003)

Ο Γέρος Μοναχός κι ο Νεαρός Μοναχός ζουν σαν ερμηίτες σ' έναν γαλίνιο ναό που πλέει πάνω σε μια λίμνη. Η ζωή τους ακολουθεί τους ατάραχους ρυθμούς των εποχών, αλλά παρότι ζουν αποκομμένοι από τα εγκόσμια, δεν μπορούν να αποφύγουν την έλξη της ζωής, με τα πάθη και τα βάσανά της. Κάτω από το άγρυπνο βλέμμα του Γέρου Μοναχού, ο Νεαρός Μοναχός παίρνει ένα σκληρό μάθημα όταν το παιδικό του παιχνίδι γίνεται άσπαστο...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 19:30

Η επιστροφή / Vozvrasheniye

του Αντρέι Ζιδάγκιντσεφ (Ρωσία, 2003)

Η ζωή δύο αδελφών αναστατώνεται από την ξαφνική εμφάνιση του πατέρα τους, τον οποίο γνωρίζουν μόνο από μια φωτογραφία δέκα ετών. Είναι πραγματικά ο πατέρας τους; Γιατί έχει ξα-

Ερωτικές συναντήσεις

ναγυρίσει μετά από τόσα χρόνια; Τα αγόρια παίρνουν κάποιες απαντήσεις στα ερωτήματά τους όταν φτάνουν σ' ένα απομακρυσμένο κι έρημο νησί, ταξιδεύοντας μ' αυτόν τον άντρα που έχει φέρει τη ζωή τους τα πάνω-κάτω. Η άγρια ομορφιά της φύσης, οι λίμνες και τα δάση της βόρειας Ρωσίας προσδίδουν μian απόκοσμη διάσταση στη δραματική αυτή ιστορία.

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 20:30

Noi Albinoi

του Νταγκούρ Κάρι (Δανία, 2003)

Ο 17χρονος Νόι ζει χωρίς στόχους σ' ένα απομακρυσμένο φιόρδ, στη βόρεια Ισλανδία. Το χειμώνα, το φιόρδ αποκόβεται από τον υπόλοιπο κόσμο, καθώς περιβάλλεται από δύσβατα βουνά και σκεπάζεται από πυκνό χιόνι. Ο Νόι ονειρεύεται να δραπετεύσει από αυτή τη λευκή φυλακή μαζί με την Ίρις, μια κοπέλα από την πόλη, που εργάζεται στο τοπικό βενζινάδικο...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 22:00

Κλεμάν / Clement

της Εμανουέλ Μπερκό (Γαλλία, 2001)

Η Μάριον είναι ένα ελεύθερο πνεύμα, μια γυναίκα ανέμελη και ασυμβίβαστη, λες και η έφηβη μέσα της δεν έχει τελείως χαθεί. Στα γενέθλια του βαφτισμιού της, γνωρίζει τον Κλεμάν, έναν γοπευτικό και προκλητικό έφηβο-παιδί. Αρχίζουν να παίζουν ένα παιχνίδι: ποιος θα κατακτήσει τον άλλον. Ύστερα έρχεται η ταραχή, κι ύστερα ο πόθος. Και ξαφνικά: ο έρωτας. Ένας έρωτας παθιασμένος. Αυτή είναι η ιστορία αυτού του έρωτα.

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 23:00

Andrey Zvyagintsev

«Ένα οξυδερκές, ευαίσθητο κι επιβλητικό φιλμ για την αγάπη, την απώλεια και την ενηλικίωση». Με το παραπάνω εγκώμιο η κριτική επιτροπή του Φεστιβάλ Βενετίας συνόδεψε την απονομή του Χρυσού Λιονταριού στο *Vozvrasheniye* (Η επιστροφή), του πρωτοεμφανιζόμενου Andrej Zvyagintsev. Επίτευγμα για τον 39χρονο ρώσο, από όποια σκοπιά κι αν το δει κανείς. Όχι μόνο γιατί από το 1994 δεν είχε απονεμηθεί το ανώτατο βραβείο του Φεστιβάλ σε πρωτοεμφανιζόμενο σκηνοθέτη, αλλά κυρίως για τις συγκρίσεις που έγιναν συνειρμικά με τον μέγιστο Andrej Tarkovsky, τον οποίο επίσης η Βενετία είχε «ανακαλύψει» (το 1962 με το *Ivanovo Detstvo*)!

Μήπως αυτό αποτελεί ιεροσουλία; Μέχρι... χθες ο Zvyagintsev ήταν σχεδόν tabula rasa. Απόφοιτος του τμήματος ηθοποιίας στη Σχολή Θεάτρου του Πανεπιστημίου της Μόσχας, συμμετοχή σε ανεξάρτητα θεατρικά projects ως ηθοποιός, τριετής

θητεία στην τηλεόραση και πέραν τούτου ουδέν! Κι όμως, το κινηματογραφικό του ντεμπούτο αποτελεί εξαιρετική απάντηση στους δύσπιστους. Με φόντο ένα ερημικό νησί στις βόρειες λίμνες της Σιβηρίας, δύο μικρά αγόρια προσπαθούν να βρουν απαντήσεις στα ερωτήματα που δημιουργεί η επιστροφή του πατέρα τους μετά από μακροχρόνια απουσία. Πώς βλέπει ο ίδιος ο Zvyagintsev την ταινία; «Ακούγεται σα βάσιμη απορία, αλλά πιστεύω ότι δεν πρέπει να διατυπώνεται μια τέτοια ε-

ρώτηση. Είναι παράξενο με πόση ευκολία είμαστε προετοιμασμένοι να ξεφορτωθούμε τη δική μας οπτική γωνία και να την αντικαταστήσουμε πρόθυμα με την ερμηνεία κάποιου άλλου - δεν έχει σημασία αν αυτός είναι ο δημιουργός. Όταν γύριζε την ταινία δεν την αντιμετώπιζα ως μια καθημερινή ή κοινωνική ιστορία. Σε μεγάλο βαθμό η «Επιστροφή» είναι μια έντονη μεθολογική ματιά πάνω στην ανθρώπινη ζωή. Αυτό θα ήθελα, πιθανότατα, να έχει στο νου του το κοινό πριν εισέλθει στην αίθουσα».

Κάτι μου λέει ότι ακόμα κι ο «δύσκολος» Tarkovsky θα έδινε την έγκρισή του...

Επιμέλεια: Κωνσταντίνος Σαμαράς

Ο Τσουκαμότο ανήκει στη σπάνια εκείνη κατηγορία σκηνοθετών που κατάφεραν να ανδειχθούν σε instant cult από την πρώτη τους ταινία. Το *Tetsuo*, φύσει προορισμένο να γίνει αντικείμενο λατρείας όσο και γιουχαϊσματος, αφορά τη μετάλλαξη του ανθρώπινου σώματος σε μέταλλο (!), κατάσταση που προσεγγίζεται στο στυλ b-movie τρόμου αλλά μπορεί να λάβει ποικίλες προεκτάσεις. Η ταινία αυτή ήταν αρκετή για να συγκεντρώσει γύρω από τον Τσουκαμότο έναν πυρήνα φανατικών οπαδών, μεταξύ των οποίων ο Μάρτιν Σκορσέζε και ο Αλεχάντρο Γιοντορόφσκι!

Shinya Tsukamoto

Διαστρεβλώνοντας τις ταινίες τρόμου

Οι κριτικοί ανά τον κόσμο αντιμετώπισαν το *Tetsuo* ως μια αξιοθαύμαστη παραδοξότητα κι εντόπισαν ποικίλες επιρροές: από τους προβληματισμούς του Κρόνενμπεργκ για το «νέο σώμα» και την αισθητική του πρώιμου Λιντς, μέχρι την κουλτούρα του cyberpunk και των manga κόμικς. Κατανοούν και τις υπόγειες συνδέσεις της φρικιαστικής παραμόρφωσης του φιλμ με την αλλαγή της εικόνας του Τόκιο, πόλη στην οποία γεννήθηκε και μεγάλωσε ο σκηνοθέτης.

Όλα τα παραπάνω βέβαια δεν θα είχαν συμβεί ποτέ αν ο Τσουκαμότο δε συμμετείχε σε μία σχολική παράσταση στην τετάρτη δημοτικού! Το γεγονός αυτό μπορεί να θεωρηθεί ως κομβικό σημείο για τη μετέπειτα εξέλιξή του, σε συνδυασμό με την απόκτηση μιας κάμερας super 8mm στην ηλικία των 14. Από κει και πέρα, ο Τσουκαμότο αξιοποίησε για τα καλά την καλλιτεχνική του φλέβα: δημιουργία ταινιών μικρού μήκους, σπουδές ζωγραφικής, ίδρυση θεατρικής ομάδας στο Πανεπιστήμιο του Νιπόν, σκηνοθεσία διαφημιστικών σποτ επί τέσσερα χρόνια. Α ναι, και 8 ταινίες που ακολουθήσαν το *Tetsuo*, στις οποίες ο Τσουκαμότο είναι άνθρωπος-ορχήστρα: γράφει, σκηνοθετεί, μοντάρει, φωτογραφίζει και παράγει μέσω της εταιρίας του Cult Entertainment Movie. Πιο πρόσφατη δουλειά του, το *Snake of June*, το οποίο παρουσίασε και στο Φεστιβάλ της Βενετίας.

ΤΟ ΦΙΔΙ ΣΑΝ ΔΙΑΧΥΤΟΣ ΕΡΩΤΙΣΜΟΣ

«Ήθελα να κάνω αυτήν την ταινία πριν από το Τέτσουο. Κάθε χρόνο τον Ιούνιο, όταν αρχίζει η περίοδος των βροχών, η επιθυμία αρχίζει να έρπει μέσα μου. Αυτή η περίοδος στην ιαπωνία είναι πολύ ζεστή και νοτερή, κάτι που με ενέπνεε σε συνάρτηση με το ερωτικό στοιχείο του φιλμ. Μα όταν το καλοκαίρι περνούσε έχανα το κίνητρό μου, για να το αποκτήσω ξανά τον Ιούνιο του επόμενου έτους.

Η αρχική ιδέα που είχα ήταν πιο βίαιη, πορνογραφική και αμοραλιστική. Στο πέρας των χρόνων, στοιχεία από αυτήν την ιδέα βρήκαν τον δρόμο τους σε άλλες ταινίες μου. Πρόσφατα υπάρχει μια τάση για εγκεφαλικά ερωτικά φιλμ, στην Γαλλία για παράδειγμα. Ένωσα ότι δεν γινόταν να χάσω την ευκαιρία. Τώρα που τα κατάφερα, νιώθω σα να ολοκλήρωσα ένα έργο ζωής, σα να έκλεισε ένα κεφάλαιο.»

Το *Snake of June* ζουμάρει στη Ρίνκο, μια 35χρονη γυναίκα, τη στιγμή που η ευθεία γραμμή της ζωής ταράζεται από έναν φάκελο που αναγράφει «Τα μυστικά του άντρα σου». Μέσα υπάρχουν φωτογραφίες όπου αυτή αυνανίζεται! Ο άντρας που της έστειλε τις φωτογραφίες δε θα αργήσει να επκοι-

νωνήσει τηλεφωνικά μαζί της... Καλά όλα αυτά, αλλά το «φίδι» του τίτλου πού κολλάει; «Κατά κάποιον τρόπο συμβολίζει την αφύπνιση της σεξουαλικότητας στη γυναίκα. Παραδοσιακά είναι ενάρετη, αλλά κατά την περίοδο των βροχών ο ερωτισμός της διεγείρεται από το περιβάλλον. Μπορείς να νιώσεις την διάχυση αυτού του αισθήματος, που μοιάζει με την κίνηση ενός φιδιού.»

ΒΙΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΙΣΜΟΣ, ΟΧΙ ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΣ

Και σε αυτήν την ταινία πάντως, όπως και στις προηγούμενες, ο Τσουκαμότο εμμένει στο δίπτυχο βία-ερωτισμός, δίνοντας μεγαλύτερη έμφαση τότε στο ένα σκέλος και τότε στο άλλο. Το *Tetsuo II: Σώμα-Σφυρί* έχει ως πρωταγωνιστή έναν άνδρα που μεταμορφώνεται σε όπλο όταν τον κυριεύει η οργή κι εκτυλίσσεται γύρω από τη σύγκρουση με τον

Ο σιδερένιος άνθρωπος / Tetsuo (Ιαπωνία, 1989)

Ένας άντρας ξυπνάει ένα πρωί και ανακαλύπτει ότι στο πρόσωπό του έχουν εμφανιστεί μεταλλικά, αγκυρωτά σπυράκια. Οι μέρες περνούν, και το σώμα του παλεύει ν' αντισταθεί στο μέταλλο που τον σκεπάζει σιγά σιγά. Στο συνωστισμό μιας αποβάθρας τρένου, μια γυναίκα επιτίθεται ξαφνικά σ' έναν άντρα με το φριχτά παραμορφωμένο μεταλλικό της χέρι. Εκείνος τρέχει να γλιτώσει. Το χέρι και το πόδι του αρχίζουν να πρήζονται. Ο άντρας σκοτώνει τη γυναίκα με το χέρι του, που τώρα έχει καλυφθεί από μεταλλικά λείψα. Προκαλώντας του αφόρητο πόνο, το σώμα του μεταλλάσσεται και γίνεται μεταλλικό, το πρόσωπό του γεμίζει μεταλλικά σπυράκια, και το πέος του μεταμορφώνεται σ' ένα ατσάλινο τρυπάνι...

Βραβεία: Μέγα Βραβείο, Φεστιβάλ Ταινιών Φαντασίας, Ρώμη.

Shinya Tsukamoto Spotlight - Π. Ζάννας, 00:00

αρχηγό των skinheads. Η Γροθιά του Τόκιο επικεντρώνεται σε καθημερινούς ανθρώπους, πιο συγκεκριμένα στην ιστορία ενός ερωτικού τριγώνου: ο επιχειρηματίας, ο μποξέρ φίλος του και η γυναίκα που θα σπείρει τη διχόνοια. Τέλος, το *Μπαλέτο με Σφαίρες* είναι η ασυνήθιστη ιστορία ενός άνδρα που μετά τον χαμό της αγαπημένης του εισέρχεται σε ένα σκοτεινό, βίαιο κόσμο αλλά και του, εξίσου ασυνήθιστου, έρωτα που παραμονεύει εκεί. Τί λέει όμως ο ίδιος ο Τσουκαμότο για τους δύο κύριους άξονες της φιλμογραφίας του; «Συνδέονται στενά, αμφότερα πηγάζουν από τα ζωώδη ένστικτα. Είναι τόσο βασικά όσο και η ανάγκη για τροφή. Πιστεύω ότι είναι θεμελιώδη στοιχεία και για τον κινηματογράφο, αλλά πολλές ταινίες παραβλέπουν αυτήν την πτυχή ή την εξωραίζουν. Γι' αυτό θέλω να παίζει σημαντικό ρόλο στις δικές μου ταινίες.»

ΟΛΟ ΚΑΙ ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΠΟΡΝΟΓΡΑΦΙΚΟΣ

Κι όμως, αν οι εμμονές του Τσουκαμότο έχουν παραμείνει οι ίδιες, η δική του στάση απέναντί τους φανερώνει μια ελαφριά μεταστροφή. Για παράδειγμα, η άμβλυση του πορνογραφικού στοιχείου στο *Snake of June* δεν φανερώνει μια διαφορετική αντιμετώπιση του ασθενούς φύλλου;

«Ναι, έτσι πιστεύω. Το πρώτο μισό της ταινίας είναι αρκετά σκληρό προς τη γυναικεία πλευρά, αλλά δεν ήθελα να την κάνω να δείχνει μίζερη. Ήθελα η ηρωίδα να είναι ευτυχισμένη στο τέλος. Δεν ξέρω γιατί ακριβώς, αλλά όταν κοιτάω τη μητέρα μου, κομμάτι μιας γενιάς στην οποία η γυναικεία θέση ήταν πιο αδύναμη και σκόπευε κυρίως στην υποστήριξη του άντρα, νιώθω μια συμπόνια και την ανάγκη να στηρίζω τις γυναίκες.»

Πιθανολογώ όμως ότι ο Τσουκαμότο βρίσκεται σε μια γενικότερη αλλαγή ρότας. Όλα αυτά περί ολοκλήρωσης ενός έργου ζωής, κλεισίματος ενός κεφαλαίου...

«Πιστεύω ότι θα αλλάξω αλλά όταν ο κόσμος με κοιτάει ίσως να μην το παρατηρεί! Τώρα που ολοκλήρωσα αυτό το φιλμ, νιώθω ότι δεν θα εξερευνήσω ξανά το θέμα της βίας στις μελλοντικές μου ταινίες. Με την εξαίρεση του Τέτσουο στην Αμερική.»

«Θέλω να κάνω αυτήν την ταινία με έμφαση στη λεπτομέρεια και το αμερικάνικο feeling. Εννοώ ότι αν το Τέτσουο ήταν ένα είδος «distortion» (παραμόρφωση / διαστρέβλωση) των ταινιών τρόμου, το Τέτσουο στην Αμερική θα είναι το αντίστοιχο για το *Blade Runner* ή τα *Alien*. Παρ' όλα αυτά, το *Matrix* καταπίστηκε με το ίδιο θέμα, οπότε πρέπει να το σκεφτώ καλύτερα. Μετά από αυτό θα ήθελα να βρεθώ πιο κοντά στη φύση και μετά ίσως να επιστρέψω στο θέμα της μοντέρνας μητρόπολης.»

Επιμέλεια: Κωνσταντίνος Σμαράς

Η ΕΡΤ
ΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

MOVIES

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

EPT

www.ert.gr

One Latencia

Dewar's
Always True Cinema
Expressions

44^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

21-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003 # www.filmfestival.gr

Τα φώτα σβήνουν...
και ξαφνικά
ένας μαγικός κόσμος ζωντανεύει
μπροστά στα μάτια σας.

**Αληθινές συγκινήσεις
μεγάλου μήκους!**

Κάθε ταινία
και μία ξεχωριστή ιστορία.
Κάθε ιστορία
και μία αληθινή δημιουργία
γεμάτη μαγεία.
Τη μαγεία του κινηματογράφου...
Ζήστε κι εσείς
τη μαγεία του κινηματογράφου
συντροφιά με το Dewar's.

Ο ΛΕΓΕΣ DEWAR'S, WHITE LABEL ΚΑΙ Ο HIGHLANDER ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑΓΟΡΕΥΜΕΝΑ.

MACDONALD DESIGN SYSTEMS

www.dewars.gr

Χ Ο Ρ Η Γ Ο Σ Β Ρ Α Β Ε Ι Ω Ν Κ Ο Ι Ν Ο Υ

Απολαύστε υπεύθυνα

Μάτια από νύχτα

του Περικλή Χούρσογλου (Ελλάδα, 2003)

Η Ελευθερία είναι σαράντα χρονών, δουλεύει σε ένα ζαχαροπλαστείο και έχει σχέση με τον Χρόνη. Ο Χρόνης είναι οδηγός νταλίκας, μοναχικός, που, λόγω της δουλειάς του, βρίσκεται συνέχεια στον δρόμο. Η Βάλια είναι μια νέα κοπέλα που θέλει να ξεφύγει από την επαρχία και στην προσπάθειά της αυτή κάνει το ένα λάθος μετά το άλλο. Η Βάλια μπλέκεται στη ζωή του Χρόνη. Τρεις άνθρωποι παλεύουν να ανακαλύψουν τα θέλω τους και λόγω αυτού του γεγονότος κάνουν λάθη, πληγώνονται, πληγώνουν τους άλλους. Ωστόσο, ο καθένας κρύβει μέσα του τη δική του δύναμη για να προσπεράσει το παρελθόν και να συνεχίσει να ζει. Η Ελευθερία είναι αυτή που θα ανακαλύψει ότι βάζοντας τον εγωισμό της στην άκρη θα προχωρήσει επιτέλους μπροστά.

B.P.

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 22:30

Μια ταινία για τη
συγγνώμη, για την
αγκαλιά, για τη
δύναμη της
ανθρώπινης επαφής.

Σ Υ Ν Ε Ν Τ Ε Υ Ε Ι Σ

Ιστορίες με πραγματικούς ανθρώπους

Περικλής Χούρσογλου, σκηνοθέτης της ταινίας

Πώς ξεκίνησε η ιδέα της ιστορίας;

Όταν ξεκίνησα να γράφω την ιστορία είχα την εντύπωση ότι θα ήταν μια ιστορία για τη συγγνώμη, για την ανθρωπιά... Τελικά, έχω την εντύπωση ότι είναι μια ταινία για την αγκαλιά. Ενώ στην αρχή είχα κεντρικιστεί πάνω σε έναν χαρακτήρα, τον χαρακτήρα της Ελευθερίας, σιγά σιγά έμπαιναν μέσα και οι άλλοι χαρακτήρες, ο Χρόνης και η Βάλια και έτσι από το πώς διαλέχτηκαν οι τρεις αυτοί χαρακτήρες θα μπορούσα να πω ότι είναι σαν μια μικρή αποτύπωση της κοινωνίας.

Και οι τρεις χαρακτήρες στην ταινία κάνουν λάθη στη ζωή τους.

Δεν προσπάθη να κάνω ταινίες με ήρωες, ή γυναίκες έτοιμες για όλα ή κάτι που θυμίζει καρτούν. Οι άνθρωποι που συναντώ κάθε μέρα είναι, τις περισσότερες φορές, διαφορετικοί από αυτούς που βλέπω σε ταινίες και από αυτούς που βλέπω στην τηλεόραση ή στα περιοδικά life-style. Προσπαθώ να κάνω μια ταινία με πραγματικούς ανθρώπους. Τώρα, αν αυτό είναι ένα στοιχείο ταύτισης, δεν ξέρω. Εγώ αυτό πάντως προσπαθώ, να γράφω για ανθρώπους που

έχουν αδυναμίες, που αγαπούν, που είναι πραγματικοί άνθρωποι.

Πώς καταλήξατε στους τρεις συγκεκριμένους ηθοποιούς;

Κατέληξα σ' αυτούς τους ηθοποιούς γιατί απλά μου άρεσαν. Μου άρεσε το πρόσωπό τους, μου άρεσε το πώς δούλευα μαζί τους, μου άρεσε αυτό που καταλάβαιναν από την ταινία. Είναι δηλαδή μια μεγάλη διαδικασία, που όμως με μια λέξη λέγεται ότι «μου άρεσαν». Πιστεύω ότι μου άρεσαν για να παίζουν τους ρόλους και ταυτόχρονα οι ίδιοι ηθοποιοί με την προσωπικότητά τους και με την ποιότητά τους πήγαν αυτό που είχα γράψει στο χαρτί παραπέρα.

Τι θα σας ικανοποιούσε περισσότερο, η καλλιτεχνική της απήχηση ή η επαφή του κοινού με την ταινία;

Όταν έκανα το *Λευτέρης Δημακόπουλος* είχα χαρεί

πάρα πολύ στη Θεσσαλονίκη, αλλά ήταν ένα μήνα περίπου μετά όταν βγήκε στον σινεμά η ταινία και ένιωσα να αρέσει στον κόσμο, να ανασαίνει το κοινό στην αίθουσα, στην ανάσα της ταινίας. Αυτό ήταν και η μεγαλύτερη χαρά. Δεν κάνω την ταινία για καλλιτεχνικό σκοπό ή για να αρέσει στο κοινό, κάνω μια ταινία όσο πιο τίμια και όσο πιο καλά μπορώ να την κάνω. Φιλόδοξοι άνθρωποι είμαστε οι καλλιτέχνες και επιθυμούμε και καλά να πάει καλλιτεχνικά και να αρέσει στο κοινό. Το σινεμά μου θέλω να είναι λαϊκό, αλλά και να έχει και μια αισθητική, δηλαδή και ο *Λευτέρης Δημακόπουλος* και ο *Κύριος με τα γκρι* και πιστεύω και αυτή η ταινία, που έκανα τώρα και που πιστεύω ή θα ήθελα να πιστεύω να είναι καλύτερη από τις άλλες δύο, να είναι ταινίες ευαγγέλιες, να μπορεί να τις καταλαβαίνει ο καθένας αλλά ταυτόχρονα να μη σε κοροϊδεύουν, να έχουν μια αισθητική και ποιότητα. Δεν την φωνάζουν αυτήν την αισθητική αλλά πιστεύω ότι υποσυνείδητα περνάει.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρητάς

Βαγγελιώ Ανδρεαδάκη, ηθοποιός

[...] Τα χρόνια που έγραφε ο Περικλής το σενάριο ήμασταν μαζί και μου μιλούσε και άλλαζε, πρόσθετε, αφαιρούσε πράγματα. Είχα όλον αυτόν τον καιρό την ευκαιρία να έλθω πολύ κοντά στον ρόλο που σκεφτόταν ο Περικλής. Από την άλλη και εκείνος με είχε κάθε μέρα κοντά και εκείνος μπορεί να έπαιρνε στοιχεία. Ακόμα και εγώ από μόνη μου κάνω μια δουλειά με τους ρόλους μου έτσι ώστε να έχω όσο το δυνατόν λιγότερες απορίες. Φαντάζομαι τον εαυτό μου απέναντι σε ερωτήματα για αυτούς και για τη ζωή τους. Από την άλλη είχα πάει για ένα αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα στο ζαχαροπλαστείο, όπου τελικά έγιναν τα γυρίσματα, έτσι ώστε να γνωρίσω τους ανθρώπους, το χώρο, το πώς δουλεύανε. Κάπως έτσι προσπάθησα να την κατανοήσω.

[...] Μόλις είδα τους άλλους ηθοποιούς -γιατί τους είχε διαλέξει ο Περικλής και μετά κάναμε τις συναντήσεις- ένιωσα αμέσως πολύ καλά από το βλέμμα τους, από την αύρα τους, από το πώς είναι σαν άνθρωποι. Είχαμε μια πολύ καλή επικοινωνία, το πώς άκουγε ο ένας τον άλλον. Αυτά ήταν πολύ σημαντικά με όλους τους ηθοποιούς. Μάλιστα την Εκάβη, της οποίας την ταινία που την ανέδειξε, την *Μορφίνη*, δεν την είχα δει για να μην την έχω σαν μια περσόνα στο σινεμά, την είχα δει σε ένα καφενείο και μόλις την είδα από τον τρόπο που μιλούσε, που περπατούσε, με έκανε να πιστέψω ότι θα ήταν ιδανική για την ταινία. Πρόβες πολλές δεν κάναμε, κάναμε περισσότερες αναγνώσεις και μερικούς αυτοσχεδιασμούς πάνω στις σκηνές.

[...] Νομίζω ότι όπου και να δουλέψει ένας ηθοποιός, είτε στο θέατρο, είτε στο σινεμά, είτε στην τηλεόραση, αυτό που έχει σημασία είναι πόσο συγκεντρωμένος είναι σε αυτό που κάνει. Για το συναισθηματικό βάρος, όσο κι αν λες ότι το ελέγχεις, ότι είναι ένας ρόλος, σε επηρεάζει, κάποιες στιγμές το κουβαλάς μέσα σου. Δεν σκεφτόμουν ότι από μένα εξαρτάται η ταινία, ότι είναι κεντραρισμένη σε μένα, αν το είχα σκεφτεί θα φοβόμουν περισσότερο.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρητάς

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Οι FFC μιλούν για τα τραγούδια της ταινίας...

Στην ιστορία της ταινίας υπάρχει ένα συγκρότημα. Ο Περικλής Χούρσογλου ήθελε κάποια τραγούδια για το συγκρότημα και ο Νίκος Καρίμαλης που παίζει στην ταινία του πρότεινε εμάς. Συναντηθήκαμε, του δείξαμε τα τραγούδια μας και διάλεξε δύο κομμάτια που ταιριάζουν με το σενάριο. Το ένα είναι το «Φταίω κι εγώ» και το άλλο το «Είσαι ακόμα εδώ». Ταίριαξαν και τα δύο στη θεματολογία με την ταινία. Το ένα μιλάει για τα χρόνια που ζούμε στη μουσική και τις δυσκολίες που περνάει κάποιος στο «επάγγελμα» αυτό, που δεν είναι επάγγελμα και το άλλο, ένα τραγούδι πολύ προσωπικό το έγραψε ο Κώστας από το γκρουπ όταν έχασε τη μητέρα του πρόσφατα κι επειδή η ταινία αναφέρεται στη σχέση ενός παιδιού με τη μάνα του, ταίριαζε για να μπει.

...και ο Άκης Δαούτης για τη μουσική

Μου έφερε το σενάριο ο Περικλής, το διάβασα και μου άρεσε πάρα πολύ. Έτσι ξεκινήσαμε τη συνεργασία μας. Όταν κουβεντιάζαμε για τη μουσική της ταινίας μου πρότεινε να του γράψω κάποια λαϊκά κομμάτια. Δεν ασχολούμαι πολύ με τα λαϊκά οπότε του αντιπρότεινα να χρησιμοποιήσουμε κάποιες λούπες και δέχτηκε. Όταν έβαλα τη μουσική μου στην εικόνα του μου άρεσε τόσο πολύ που του τηλεφώνησα αμέσως, ήρθε το είδε και του άρεσε κι αυτού πραγματικά.

Με τον Περικλή δοκίμασα να κάνω αργή μουσική, άλλους ρυθμούς που δεν χρησιμοποιώ. Ο Περικλής έχει μια ησυχία στις ταινίες του κι αυτό κοίταξα να το σεβαστώ. Αυτό που ήθελα ήταν να ντύσω τις εικόνες. Δεν είναι καθόλου περιοριστικό αυτό, ίσα-ίσα αν η εικόνα έχει μια συγκίνηση, η μουσική αυτή τη συγκίνηση μπορεί να την εντείνει ακόμα περισσότερο.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

Η Λίζα και όλοι οι άλλοι

του Νίκου Περάκη (Ελλάδα, 2003)

Η Λίζα εργάζεται ως free lancer δημοσιογράφος σ' ένα ρυθμικό γυναικείο περιοδικό. Τα άρθρα της αφορούν στους άνδρες, στις σχέσεις και στο σεξ. Ωστόσο, η ίδια φαίνεται πως κάθε άλλο παρά τυχερή υπήρξε στους συγκεκριμένους τομείς. Το πρόβλημά της είναι ότι πάντα διάλεγε τους λάθος άνδρες. Ο Γιάννης, ο νυν εραστής της, την περιφρονεί και την εκμεταλλεύεται, ενώ η ίδια, συνεχώς ανασφαλής και νευρωτική, αναζητά τον ιδανικό άνδρα χωρίς αποτέλεσμα. Όλα αυτά θα ανατραπούν τη στιγμή που γνωρίζει τον Πάρη, έναν γοητευτικό ιδιοκτήτη νυχτερινού κέντρου, ο οποίος μοιάζει να είναι αυτό που πάντα περίμενε. Όμως, η συνέχεια δεν θα αποδειχτεί τόσο απλή...

Γ.Π.

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 13:00

Κατερίνα Μπέη, σεναριογράφος της ταινίας

[...] Η Λίζα κι οι περιπέτειές της προϋπήρχαν περίπου δυόμισι χρόνια πριν την ταινία ως στήλη στο Cosmopolitan. Η Odeon ήθελε να κάνει μια νεανική ταινία, κι ο Μάνος Κρεζιάς μου ανέθεσε να γράψω το σενάριο μέσα στο πνεύμα της στήλης. Ο χρόνος συγγραφής του σεναρίου ήταν μάλλον σύντομος αφού ήξερα τους χαρακτήρες, τον τρόπο που αντιδρούν και τη γλώσσα της Λίζας και της Κλαίρης. Έτσι απλά έμενε να βρω μια πλοκή και να την προσαρμόσω στις ηρωίδες. Η πρώτη γραφή μου πήρε περίπου ένα μήνα.

[...] Είναι προφανές πως η Λίζα δεν είναι η μέση ελληνίδα, από άποψη οικονομικο-κοινωνική. Η Λίζα έχει λυμένα τα βασικά-βιοποριστικά της προβλήματα και γι αυτό έχει χρόνο να επενδύει τόσο πολύ στα ερωτικά της. Πέρα από αυτό όμως τα συναισθηματικά προβλήματα που έχει, καθώς κι αυτά που έχει με τον εαυτό της κι αφορούν την αυτοπεποίθησή της και την εικόνα της όπως και τις εντυπώσεις που θέλει να δίνει στους άλλους, είναι νομίζω πολύ κοντά στις περισσότερες κοπέλες.

Για την ψυχή της Λίζας

Νίκος Περάκης, σκηνοθέτης της ταινίας

Τι είναι αυτό που παρακινεί έναν άνδρα σκηνοθέτη να κάνει μια ταινία με θέμα τη γυναικεία ψυχολογία;

Έχουμε λίγο πολύ διαβάσει τι παρακίνησε τον Ίγκμαρ Μπεργκμαν να καταπαστεί στις περισσότερες ταινίες του με τη γυναικεία ψυχή. Στην περίπτωση μου οι λόγοι ήταν αρκετά διαφορετικοί. Το σενάριο της Λίζας απασχολούν περισσότερο η λογική και οι συμπεριφορές των κοριτσιών της ηλικίας και μόνο ως ένα βαθμό ο ψυχισμός μιας νέας γυναίκας. Ίσως αυτή η ελαφρότητα ήταν κι η δυσκολία που τρώμαξε μερικούς νέους συναδέλφους τους οποίους βολιδοσκοπήσα σαν παραγωγός κι ο βασικός λόγος για τον οποίο αποφάσισα τελικά να σκηνοθετήσω ο ίδιος την ταινία.

Γιατί επιλέξατε την Κατερίνα Μουτσάτσου για τον πρωταγωνιστικό ρόλο;

Τότε ήταν απλά η επικρατέστερη από πολλές συναδέλφους της, τώρα μετά την συνεργασία την έχω ταυτίσει τόσο πολύ με την Λίζα που δεν θα μπορούσα να φαντασθώ άλλη ηθοποιό στον ρόλο. Ανήκει στην συνομοταξία των ηθοποιών που θα αποκαλούσα «η χαρά του σκηνοθέτη».

Μήπως τελικά η ταινία, όντας αποκαλυπτική του τρόπου σκέψης των γυναικών, αφορά περισσότερο στο ανδρικό κοινό παρά στο γυναικείο;

Αν κρίνω από τις αντιδράσεις των ανδρών, όχι. Φαίνεται ότι κι εδώ ισχύει ο τόπος ότι οι άνδρες κατά βάθος ενδιαφέρονται λίγο για τη ψυχή της Λίζας και ακόμη λιγότερο για την αλλαγή χρώματος των νυχτών της. Το λιπ γκλος καταγράφεται από τον ανδρικό εγκέφαλο σαν πρόκληση στο βασικό ένστικτο.

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

Οι γενναίοι της Σαμοθράκης Ένας από τους γενναίους...

του Σταμάτη Τσαρουχά (Ελλάδα, 2003)

Ένα τάγμα ανεπιθύμητων κατά τη διάρκεια της επιστράτευσης του 1974, στην περίοδο της χούντας, επιβιβάζονται σε ένα πλοίο για να τους μεταφέρει στην Κύπρο για να αντιμετωπίσουν την τουρκική εισβολή. Εν πλω τα σχέδια αλλάζουν και η μονάδα αποβιβάζεται τελικά στη Σαμοθράκη. Πριν προλάβουν να εγκατασταθούν η χούντα καταρρέει και μιας και νέες εντολές δεν υπάρχουν το τάγμα συνεχίζει να βρίσκεται στο νησί. Οι σχέσεις των στρατιωτών με τους κατοίκους του νησιού γίνονται όλο και πιο στενές και το ξεχασμένο τάγμα μοιάζει να βρίσκεται τους επόμενους μήνες σε μια παρατεταμένη περίοδο ξεγνοιασιάς.

B.P.

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 18:00

Ρένος Χαλαμπιδής, ηθοποιός

[...] Ο ρόλος που κάνω, ο Αγγελώνιος, έχει να ισορροπήσει ανάμεσα στην υπερβολή και στην εσωτερικότητα. Δηλαδή, ενώ είναι ένας καλλιτεχνίζων φαντάρος, ο οποίος, όμως, δεν πρέπει να το παρακάνει, έπρεπε να βρει μια ισορροπία. Και αυτό το βρήκε χάρη στο Σταμάτη γιατί ο κινηματογράφος είναι η τέχνη του σκηνοθέτη. Ο Σταμάτης δηλαδή μέσα από το μοντάζ, κατάφερε και το έφερε εις πέρας αυτό.

Σταμάτης Τσαρουχάς, σκηνοθέτης της ταινίας

Η ταινία έχει τη βάση της σε πραγματικά, αυτοβιογραφικά, γεγονότα.

Είναι αλήθεια ότι η ιδέα της ταινίας στηρίχθηκε στα πραγματικά γεγονότα της εποχής εκείνης, τα οποία έζησα από κοντά. Ωστόσο, η δραματουργική εξέλιξη, η σύνθεση των ηρώων και κατ' επέκταση το σενάριο, το οποίο έγραψα μαζί με τη Σοφία Σωτηρίου, είναι φανταστικά. Αυτό με βοήθησε να ξεπεράσω τις όποιες δυσκολίες ελλόχευαν σε καθαρά αυτοβιογραφικού τύπου ταινίες.

Υπάρχει ο Σταμάτης Τσαρουχάς ως πρόσωπο στην ταινία ή όχι;

Ναι, ήμουν κι εγώ ένας από τους... Γενναίους της Σαμοθράκης. Υπηρετούσα τότε ως διαβιβαστής. Ο Αλέξης, λοιπόν, της ταινίας και κυρίως του βιβλίου που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Λιβάνη», είναι πιο κοντά σε μένα. Όμως, στοιχεία του χαρακτήρα μου βρί-

σκονται στους περισσότερους ήρωες της ταινίας.

Τα γυρίσματα πραγματοποιήθηκαν σε φυσικούς χώρους.

Ευτυχώς για μας η Σαμοθράκη, όπου έγιναν και τα περισσότερα γυρίσματα, δεν έχει αλλάξει πολύ από τότε και κυρίως η Χώρα που είναι και διατηρητέο

οικισμός. Οι δυσκολίες ήταν στην διαμόρφωση των χώρων του μοναστηριού, όπου διαδραματίζονται πολλές σκηνές, αλλά και στη διαμόρφωση του λιμανιού της Θεσσαλονίκης, που έγιναν οι μεγάλες σκηνές με το πλήθος των κομπάρσων, τα ΡΕΟ, τα τζιπ κλπ.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρηγάτος

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Μάριος Στρόφαλης μιλά για τη μουσική της ταινίας

Δεν είναι η πρώτη φορά που κάνω μουσική για ταινία αλλά μια καλή ταινία είναι πάντα μια μεγάλη πρόκληση, το ώστε να μπαίνω σε διαδικασίες που θυμίζουν πράγματι την πρώτη φορά. Το ίδιο δέος, το ίδιο πάθος, η ίδια συγκίνηση. Το μόνο που αλλάζει είναι ότι με το χρόνο εισβάλλεις όλο και πιο πολύ μέσα στη δραματουργία και τα συναισθήματα γίνονται ακόμη πιο έντονα.

Το στοιχείο που με συγκίνησε ιδιαίτερα στους Γενναίους της Σαμοθράκης ήταν από τη μια το αυτοβιογραφικό κομμάτι και από την άλλη η οπτική, μες στον στρατό της χούντας, μιας γενναίας Ελλάδας, που δυστυχώς κάποιοι δεν την άφησαν να αποδείξει πόσο γενναία ήταν.

Η ταινία απαιτούσε μουσικές επενδύσεις τύπου «militaire» αλλά και μια γλυκύτητα που πήγαζε από την εξέλιξη της ταινίας. Θεωρώ όμως κλειδί στην πορεία της μουσικής της ταινίας τα rock στοιχεία των τραγουδιών που συνοδεύουν τις εξάρσεις της ταινίας.

Η συνεργασία με τον Σταμάτη Τσαρουχά ήταν εξαιρετική. Υπήρξε κλίμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης κάτι βασικότατο για να βγει καλό αποτέλεσμα.

Παρότι συνήθως διαβάζω σενάρια πριν ξεκινήσουν τα γυρίσματα, στη συγκεκριμένη περίπτωση μπόρεσα να γράψω αργά στη διαδικασία και είδα κατευθείαν αυτό που λένε «locut» δηλαδή την ταινία σχεδόν τελειωμένη. Γενικά η εικόνα είναι μια πηγή έμπνευσης διαρκής, απ' όπου κι αν προέρχεται. Ο κινηματογράφος όμως έχει το χάρισμα να σε ταξιδεύει στο χρόνο και αν σου δίνει τη χαρά να θυμάσαι μετά από χρόνια το πώς ένιωθες τότε που δούλεψες σε μια ταινία.

Συνέντευξη: Αναστασία Τρηγοριάδου

Ο χαρος βγήκε παγανιά

του Αλέξανδρου Κολλάτου (Ελλάδα, 2003)

Ένας νέος ειδοποιείται για το θάνατο ενός φίλου του από το στρατό. Η μέρα του ξαφνικά αλλάζει. Όλα γύρω του ξαφνικά αποκτούν μια άλλη διάσταση πιο βαριά, πιο καταθλιπτική. Μια συνάντηση με τον πατέρα του που του μιλά για το μέλλον του φαντάζει ανώφελη. Ακόμα και η σχέση με την κοπέλα του μοιάζει να αλλάζει. Η παρουσία του στην κηδεία θα επιβαρύνει ακόμα περισσότερο την ψυχολογία του. Η πόλη αν και γεμάτη μοιάζει άδεια στα μάτια του. Ένας άνδρας που τον γνωρίζει όμως θα τον βοηθήσει να δει ξανά τη ζωή διαφορετικά. Θα του υπενθυμίσει τις χαρές της ζωής, θα του θυμίσει πόσο ερωτευμένος είναι, θα τον κάνει να ξεπεράσει τη μελαγχολία της ειδήσης του θανάτου. Γιατί και αυτό είναι κάτι περαστικό.

B.P.

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 17:30

Με θέμα το θάνατο...

Αλέξανδρος Κολλάτος, σκηνοθέτης της ταινίας

Η αφορμή για την πραγματοποίηση της ταινίας ποια ήταν;

Η ιδέα βασίζεται σε μια θεματολογία που δεν χρησιμοποιούμε πολύ συχνά αλλά είναι μέρος της ζωής μας, το θάνατο. Ο θάνατος με ενδιέφερε σαν θεματολογία και σαν θεατής του σινεμά και σαν αναγνώστης στη λογοτεχνία και στη ζωγραφική. Ήθελα μέσα από την ταινία μου αυτή να τονίσω τη σημασία της ζωής απέναντι στον θάνατο που έρχεται κάποιες φορές σε ακατάλληλες στιγμές.

Θα περίμενε κανείς ότι ένας ηθοποιός που γυρίζει μία ταινία θα έριχνε

το βάρος στους ηθοποιούς, στους χαρακτήρες. Η ταινία σας δεν είναι αυτό που λέμε «σινεμά του ηθοποιού».

Ελπίζω να είναι «σινεμά του δημιουργού», εύχομαι να είναι. Αυτό θα ήταν μια μεγάλη επιτυχία για μένα γιατί αυτός ο κινηματογράφος μου αρέσει και σαν θεατής. Δεν μου αρέσει ούτε ο κινηματογράφος του εκτελεστή ούτε ο κινηματογράφος του παραγωγού. Μου

αρέσει ο κινηματογράφος του δημιουργού. Αυτόν πιστεύω ότι μπορεί να στηρίξει και η ελληνική και η ευρωπαϊκή κινηματογραφία.

Η ματιά της ταινίας είμαι περισσότερο «αφαιρετική».

Πιστεύω ότι η ταινία είναι αισθητική. Πιστεύω ότι χαρακτηρίζει τα πρόσωπα, δίνει χρόνο σε όλα τα πρόσωπα, δίνει αναπνοές και έχει μια ελληνική γραμμή. Εύχομαι αυτό να περάσει και στον θεατή. Εγώ ήθελα να κάνω ελληνικό κινηματογράφο.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρητάς

Το Αιγαίο μέσα από τα λόγια των ποιητών

της Λουκίας Ρικάκη (Ελλάδα, 2003)

Μια απόπειρα εικονογράφησης στα κείμενα, τα ποιήματα, τα απορρήγματα και τις ταξιδιωτικές σημειώσεις συγγραφέων που επισκέφθηκαν την Ελλάδα σε διάφορες χρονικές περιόδους και αισθάνθηκαν την ανάγκη να καταγράψουν τα αισθήματα που τους προκάλεσε το Αιγαίο, αποτελεί αυτό το ντοκιμαντέρ. Μια ταινία στην οποία συναντά κανείς μια ζωντανή περιγραφή των συναισθημάτων που γεννά και σήμερα η όμορφη αυτή θάλασσα και στο σύγχρονο ταξιδιώτη. Κείμενα αποκαλυπτικά, τα οποία εκτός από τη σημαντική λογοτεχνική τους αξία αποτελούν ένα απάνθισμα των συναισθημάτων και των εντυπώσεων που γεννά κάθε φορά και σε πολλές διαφορετικές χρονικές περιόδους το Αιγαίο Πέλαγος στους πολυάριθμους επισκέπτες του.

B.P.

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μακετάκη, 15:30

Λουκία Ρικάκη, σκηνοθέτης

[...] Ανταποκρίθηκα σε έναν διαγωνισμό που προκλήριζε το περιοδικό «Αρχαιολογία και Τέχνες» και το ΥΠ.Π.Ο. για την προβολή του αιγαίου χώρου. Η πρότασή μου πήρε το πρώτο βραβείο, το οποίο ήταν χρήματα για τη δημιουργία της ταινίας. Εγώ έτσι κι αλλιώς διάβαζα πάρα πολύ ταξιδιωτική λογοτεχνία, χωρίς όμως να σκεφθώ ότι θα το έκανα μέσα στη δουλειά μου. Αυτό που μου άρεσε περισσότερο είναι να σταθώ επάνω απέναντι σε αυτά τα σπουδαία μνημικά για την Ελλάδα κείμενα. [...] Γίνανε πάρα πολλά γυρίσματα και ένα μεγάλο κομμάτι της σύνθεσης έγινε στο μοντάζ. Τα κείμενα όμως όταν γύριζα τα είχα όλα υπόψη μου, είχα τελειώσει το σενάριο, τα είχα διαβάσει πάρα πολλές φορές οπότε μερικές φορές όταν έβλεπα κάποια από τις πολλές το-

ποθεσίες που επισκεπτόμουν συνειδητοποιούσα ότι ταίριαζε απόλυτα με κάποιο από τα κείμενα. Το 70% των περιπτώσεων έγινε έτσι. Οι πιο ευτυχείς συγκυρίες της ταινίας είναι όταν τα κείμενα συνοδεύονται με πιο αφαιρετικές εικόνες. Σ' αυτήν την περίπτωση πιστεύω ότι τα κείμενα λειτουργούν με την ταινία γιατί ανοίγει το μυαλό και προσθέτει και δικές σου σκέψεις. [...] Διάβασα σχεδόν το σύνολο των ελληνικών κειμένων και πάρα πολλά από τα ξένα. Τα ονόματα θα έλεγα ότι έπαιξαν δεύτερο ρόλο, μιας και έχω επιμείνει και σε κείμενα που είναι λιγότερο γνωστά. Αυτό που έπαιξε, όμως, περισσότερο ρόλο ήταν ο συναισθηματικός παράγοντας, δηλαδή κείμενα που εμένα με κινητοποιούσαν παρορμητικά.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρητάς

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Κωστής Ζευγαδέλης μιλά για τη μουσική της ταινίας

Ένα πείραμα ήταν να μιλήσω για το Αιγαίο με μια σύγχρονη μουσική γλώσσα. Το στοίχημα ήταν να είναι κάτι σύγχρονο, να υπάρχει μια σύγχρονη προσέγγιση του Αιγαίου και σε αυτήν την λογική κινήθηκα. Συνέχεια πήγαινα κόντρα σε ένα δρόμο πεπατημένης αλλά μου άρεσε και δεν ένιωθα ότι πρόδιδα τίποτα. Το κεντρικό θέμα της ταινίας είναι μια καθαρά ελληνική μελωδία η οποία όμως είναι χτισμένη και θεμελιωμένη με σύγχρονους τρόπους. Δεν ήταν πρόθεση μου να προκύψει από τη δουλειά μου μια μουσική που θα την κατανοήσει κι ένας που δεν είναι Έλληνας αλλά στο αποτέλεσμα νομίζω πως υπάρχει αυτό.

Η ταινία ήταν μια αφορμή να πειραματιστώ πάνω σε ακούσματα που καμιά φορά ξέρετε τα έχουμε στο μυαλό μας ή τα σκεφτόμαστε και η ταινία ήταν καλή αφορμή να πειραματιστώ με αυτά. Τώρα, όσον αφορά τα λόγια των ποιητών της ταινίας, επειδή τα είδα συγκεκριμένα όλα μαζί, εντυπωσιάστηκα, ένιωσα και λίγο άσχημα ως Έλληνας βλέποντας τι εμπνέει αυτός ο τόπος σε ένα σωρό κόσμο εκτός από εμάς, τους ίδιους τους Έλληνες. Πάντα λειτουργώ με τον ίδιο τρόπο όταν δουλεύω για τη μουσική μιας ταινίας. Υπάρχει μια περίοδος «κυοφόρησης» όπου περισσότερο σκέφτομαι και λίγο γράφω, με βλέπει κανείς και νομίζει ότι τεμπελιάζω όμως δεν είναι έτσι. Καμιά φορά πάνει ανησυχία και τους συνεργάτες μου, ότι δεν θα προλάβουμε ίσως αλλά δεν είναι έτσι, ο χρόνος αυτός προεργασίας είναι πολύτιμος και πολύ αποδοτικός.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

Η πνοή της νης

του Πάνου Καρκανεβάτου (Ελλάδα, 2003)

Έθιμα που εκτυλίσσονται στην Κεντρική Μακεδονία, καταγράφονται από την κινηματογραφική κάμερα. Σέρρες, Σοχός, Αγία Ελένη, Νάουσα και αλλού. Έθιμα που συνεχίζονται στις μέρες μας έχοντας τη βάση τους σε αρχαίες τελετές, αρχέγονες και που συνεχίστηκαν πολλές φορές κάτω από χριστιανικό μανδύα.

Παραδόσεις που άλλοτε ζουν ως τις μέρες μας κληρονομημένες από την πρώιμη αρχαιότητα, αντανακλώντας αρχέγονους φόβους, δοξασίες και άλλες που χάθηκαν πολύ πρόσφατα ή χάνονται στις μέρες μας. Εξαιρετικά ενδιαφέρουσες λαϊκές τελετουργίες που συντελούνται σε διάφορα μέρη της Ελλάδας προσεγγίζοντας το ύψος, τη σημασία τους, τα σύμβολα και τις λειτουργίες.

B.P.

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μακετάκη, 16:30

[...] Είναι ένα ποτάμι ο Λαϊκός Πολιτισμός. Που αδιαφορεί για τις χρονολογίες, που προσδένεται στο άρμα του ήλιου, στον αέναο κύκλο του. Που συνδιαλέγεται με την ζωή στο διηλεκτό. Που με μικρές και μεγάλες χειρονομίες, επικοινωνεί με τους Θεούς των ανθρώπων: στους ουρανούς, δίπλα τους, μέσα τους. Αυτός ο μουσικός διάλογος με ενδιέφερε.

[...] Υπάρχει μόνο η φιλοδοξία να περάσεις απέναντι και να συνεχίσεις, έχοντας μάθει. Και ίσως, αν οι συγκυρίες είναι ευνοϊκές, να μοιραστείς αυτήν τη μαθητεία.

[...] Ο αυθορμητισμός των ανθρώπων επηρεάζεται από την παρουσία του συνεργείου. Αυτό αποβάνει πρόβλημα όταν κανείς δεν αντιλαμβάνεται αυτά που συμβαίνουν, ή όταν θέλει να τα χειραγωγήσει. Εάν στέκεται μέσα στα δρώμενα με την αίσθηση ότι τον ξεπερνούν, ίσως του δοθεί η χάρη να παρίσταται με όλες του τις δυνάμεις και με το βλέμμα καθαρό.

Πάνος Καρκανεβάτος

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Γιώργος Ανδρέου μιλά για τη μουσική της ταινίας

Το κυριότερο «πρόβλημα» ήταν ότι τα κανονικά γυρίσματα της ταινίας είχαν πολύ μουσική μέσα. Έχουν τους ανθρώπους που παίζουν τα πανηγύρια, τα γλέντια τους, τα παραδοσιακά όργανα και τελικά έπρεπε να βρεθεί ένα τρόπος να περνάμε από την κυριολεξία της παραδοσιακής μουσικής στη δική μου μουσική χωρίς να παραβιάζουμε τον κόσμο μας στον οποίο βρισκόμαστε. Εγώ νομίζω πως αν δει κανείς την ταινία και ακούσει τη μουσική πιθανό να χάσει και την εντύπωση τι είναι τι, ίσως να μην καταλάβει τι είναι μουσική δική μου και τι μουσική επιτόπια. Ήθελα να γράψω μια μουσική που να απορροφηθεί, αν είναι δυνατόν, σε σημείο που να τη βλέπεις σαν κομμάτι της παράδοσης.

Η εικόνα μου αρέσει πάρα πολύ κι ένα μεγάλο κομμάτι από τις μουσικές που κάνω έτσι κι αλλιώς, ακόμα και τα τραγούδια, περιέχουν ισχυρά στοιχεία εικόνας και η ταινία μου έδωσε την ευκαιρία να δουλέψω αυτή τη μεταφυσική σχεδόν, σχέση ήχου και εικόνας.

Για τη μουσική της ταινίας προέκυψε πολύ υλικό, καταλήξαμε όμως σε ένα πολύ συμπαγές, μινιμαλιστικό και ραφινάτο πράγμα ακριβώς γιατί ο κεντρικός στόχος και του Καρκανεβάτου μέσα στην οπτική του κι ο δικός μου στη μουσική ήταν να μείνει αδιατάραχη η καταγραφή των σχέσεων, της ανθρώπινης συμπεριφοράς, των τελετουργικών στοιχείων, να μη βάλουμε πάνω σε όλα αυτά το δικό μας. Ναι, νομίζω ότι δείχνοντας όλα αυτά θέλαμε να σιωπήσουμε όχι να φωνάξουμε.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

ΤΟ «ΚΕΝΤΡΟ» οδηγεί την ελληνική ταινία στην αίθουσα

Στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου δεν παράγουμε μόνο. Στηρίζουμε και τη διανομή. 47 ταινίες μεγάλου μήκους, 6 ντοκιμαντέρ και περισσότερες από 30 ταινίες μικρού μήκους, προβλήθηκαν τα τελευταία τρία χρόνια στις αίθουσες.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Πανεπιστημίου 10, 106 71 Αθήνα Τηλ. 210 3678500 Fax 210 3648269

e-mail: info@gfc.gr

www.gfc.gr

Wong Kar-wai

“Η συμβουλή μου στους σπουδαστές του κινηματογράφου είναι: δείτε όσο το δυνατόν περισσότερες ταινίες μπορείτε. Καλές ταινίες, κακές. Οι καλές μπορούν να σε διδάξουν κάτι. Αλλά και οι κακές μπορούν να σε διδάξουν.”

ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Το δάσος του Chung-King
Chong Qing sen lin
(Χονγκ Κονγκ, 1994)

Μια μυστηριώδης γυναίκα με ξανθιά περούκα έχει ύποπτες δοσοληψίες με μια ομάδα ινδών μεταναστών τους οποίους χρησιμοποιεί σαν βαποράκια. Ο αστυνομικός Νο 223 έχει χωρίσει με την κοπέλα του Μεί εδώ και ένα μήνα και είναι απαρνηγός. Μέσα στον συνωστισμό του δρόμου ο 223 διασταυρώνεται φευγαλέα με την κοπέλα με την περούκα και διαπιστώνεται ότι 57 ώρες αργότερα θα την ερωτευτεί. Μια νύχτα, ο 223 συναντά σ' ένα μπαρ τη μυστηριώδη γυναίκα και αποφασίζουν να περάσουν τη νύχτα μαζί. Το μόνο, όμως, που γίνεται είναι εκείνη να κοιμηθεί κι εκείνος να κάθεται και να τρώει σαλάτες...

Με το *Chungking Express*, ο Wong Kar-wai αποκτάει τους πρώτους φανατικούς θαυμαστές του στη Δύση, ανάμεσα τους και τον Κουέντιν Ταραντίνο. Στη ρομαντική αυτή κωμωδία που «περιπλανιέται» στη χαοτική κίνηση των δρόμων του Χονγκ Κονγκ, δύο μικρές ιστορίες για τις ατυχίες του έρωτα αποδίδονται με ένα τόνο νάλαφρο και ευχάριστο, ενώ η ταϊνία αναδεικνύει, μεταξύ άλλων σκηνοθετικών καινοτομιών, το πλάνο της αργής κίνησης («σήμα κατατεθέν» του ύφους του Wong).

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 13:00

Καθώς κυλούν τα δάκρυά μας

Wong kok kar mun

(Χονγκ Κονγκ, 1988)

Ο Αχ Γουάχ είναι εισπράκτορας χρεών της Μαφίας. Φιλοξενεί προσωρινά την ξαδέλφη του, Νγκορ, η οποία έχει έρθει στην πόλη για ιατρικές εξετάσεις. Κάθε φορά που ο φίλος του ο «Μύγας» έχει μπλεξίματα, ο Γουάχ τρέχει να τον βοηθήσει. Όταν η Νγκορ επιστρέφει στο νησί της, ο Γουάχ πάει να την επισκεφτεί. Η Νγκορ αποφασίζει να περάσει τη νύχτα μαζί του. Αρχίζει έτσι μια ερωτική σχέση, η οποία, όμως, διακόπτεται κάθε φορά που ο Γουάχ πρέπει να γυρίσει στην πόλη για να βοηθήσει τον «Μύγα»...

Η ταινία επικεντρώνει στο διχασμό του κεντρικού ήρωα ανάμεσα στην αδελφική του σχέση μ' ένα φίλο του και στη σαγηνευτική παρουσία μιας νεαρής κοπέλας, αντανakλώντας ουσιαστικά την πάλη ανάμεσα στο παρελθόν (μαφία) και στο μέλλον (έρωτας) του ήρωα και στο πως αυτό η πάλη θα τον σημαδέψει με τραγικό τρόπο.

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 13:00

Μέλος της δεύτερης περιόδου του Νέου Κύματος στο σινεμά του Χονγκ Κονγκ (μαζί με τον Stanley Kwan και την Clara Law), ο Wong Kar-wai αποτελεί τον πιο προσωπικό και πρωτότυπο Ασιάτη κινηματογραφιστή της γενιάς του. Συνεχίζοντας την ανανέωση στην αισθητική και τη θεματολογία που είχαν ξεκινήσει σκηνοθέτες όπως οι Tsui Hark, Ann Hui, Patrick Tam, ο Wong Kar-wai, ανέπτυξε ένα ιδιαίτερα μοντέρνο ύφος και μια νεωτεριστική κινηματογραφική γραφή που δεν επιδέχεται εύκολα κατάταξη και μίμηση.

ΣΠΟΥΔΕΣ

Ο λόγος που σπούδασε γραφιστική στο Hong Kong Polytechnics είναι επειδή θεωρούσα ότι το να σπουδάσει κανείς γραφίστας δεν απαιτεί πολύ δουλειά στο σπίτι. Είχα ένα φίλο που ήταν σπουδαστής γραφιστικής και θαύμαζα τον τρόπο εκμάθησής: έβγαινε έξω για να τραβήξει φωτογραφίες και όλα φαινόταν να είναι πολύ εύκολο. Προφανώς δεν είναι έτσι. Για γραφίστας, μου έλειπε η υπομονή για να σχεδιάσω.

Έτσι έγινα σεναριογράφος. Εκείνη την εποχή υπήρχε στην τηλεόραση του Χονγκ Κονγκ ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα για σεναριογράφους και σκηνοθέτες. Εκπαιδεύτηκα λοιπόν ως σεναριογράφος και έγραφα σενάρια. Όμως το γράψιμο το απεχθάνομαι. Κι έτσι προσπάθησα να γίνω σκηνοθέτης, επειδή πίστευα ότι κάποιος άλλος θα έγραφε σενάρια για μένα. Τελικά, βέβαια, αυτό δεν συνέβη. Και έτσι είμαι αναγκασμένος να γράφω μόνος μου τα σενάρια.

ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΥ

Ήμουν σεναριογράφος για οκτώ χρόνια, κι έγραψα πολλά σενάρια: κωμωδίες, ταινίες τρόμου, ταινίες πολεμικών τεχνών, δράσης, όλων των ειδών. Είχα πολύ καλές εμπειρίες δουλεύοντας με το σκηνοθέτη Patrick Tam -είναι ένας από τους πιο σημαντικούς σκηνοθέτες του νέου κύματος στο σινεμά του Χονγκ Κονγκ. Με δίδαξε πολλά για τη σκηνοθεσία, για το πώς να μετατρέψεις τις λέξεις σε εικόνες. Έγραψα μαζί του ένα σενάριο με τίτλο *Final Victory*: τότε ήταν η πρώτη φορά που συνειδητοποίησα ότι, ακόμα κι αν έχει το ίδιο σενάριο μια ταινία δείχνει διαφορετική από σκηνοθέτη σε σκηνοθέτη.

Όταν είσαι σεναριογράφος, γνωρίζεις ότι ο σκηνοθέτης θα πάρει τα χαρτιά σου, τις σελίδες σου, και θα τα κάνει εικόνες. Έτσι, ως σεναριογράφος, θέλεις να είσαι σίγουρος ότι η ταινία θα δείχνει περίπου σαν αυτό που φαντάστηκες. Προ-

σπαθείς λοιπόν με κάποιους τρόπους να περιορίσεις το σκηνοθέτη: έχεις πολλούς διαλόγους και επιδιώκεις να είναι το σενάριο όσο το δυνατόν πιο συγκεκριμένο. Ωστόσο, το να γράφεις ένα σενάριο και ταυτόχρονα να το σκηνοθετήσεις είναι κάτι τελείως διαφορετικό.

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Είμαι πολύ τυχερός γιατί δουλεύω, σχεδόν από την πρώτη μου ταινία, με το ίδιο συνεργείο: είμαστε σαν μια ομάδα που συνεργάζεται εδώ και δεκαπέντε χρόνια. Με τους περισσότερους ηθοποιούς γνωρίζομαστε πολύ καλά. Πριν ξεκινήσουν τα γυρίσματα, τους εξηγώ πώς θα είναι η ιστορία και πώς οι χαρακτήρες, μετά δημιουργούμε τις καταστάσεις.

Για μένα, η μουσική δημιουργεί το ρυθμό. Όταν θέλω να εξηγήσω στον Chris Doyle το ρυθμό της ταινίας, του παίζω τα CD· παίζω τη μουσική, αντί να του δείξω το σενάριο. Είναι, από μία άποψη, πολύ πρακτικό. Επίσης με βοηθάει, γιατί νομίζω ότι ο ρυθμός της ταινίας είναι πολύ σημαντικός: θα πρέπει να έχεις συλλάβεις το ρυθμό, όλα τα άλλα έρχονται σιγά-σιγά.

Η ΑΦΗΓΗΣΗ

Όλα οφείλονται σ' αυτούς τους νοτιοαμερικανούς συγγραφείς [Manuel Puig και Gabriel Garcia Marquez]. Απ' αυτούς έμαθα πώς να αφηγούμαι μια ιστορία. Εκπαιδεύτηκα στην γραμμική αφήγηση: Υπάρχει η αρχή, μια συγκεκριμένη διαδικασία και μετά υπάρχει το τέλος. Μετά την πρώτη μου ταινία σκέφτηκα "Λοιπόν συνήθως οι άνθρωποι είναι περίεργοι όσον αφορά την υπόθεση, όμως κανένας δεν ενδιαφέρεται για το πώς θα αφηγηθεί μια ιστορία". Έτσι προσπάθησα να κάνω κάτι άλλο στην αφήγηση.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ

Ο κινηματογράφος είναι κίνηση, ήχοι και εικόνες. Η μουσική είναι μέρος του ήχου, και για μένα η μουσική μπορεί να περιγράψει μια συγκεκριμένη εποχή, μια συγκεκριμένη περίοδο. Σου λέει το "πότε". Ορισμένες φορές μπορεί να δημιουργήσει χρώματα. Αν πρόκειται να κάνεις μια ταινία τώρα, για το σύγχρονο κόσμο, μπορείς να χρησιμοποιήσεις μουσική από διαφορετικές εποχές για να προσθέσεις ένα χρώμα.

Δεν είμαι τόσο πρόθυμος να χρησιμοποιήσω τη μουσική με έναν τρόπο λειτουργικό, ως συνοδεία των εικόνων: δηλαδή, όταν έχεις κάτι θλι-

βερό βάζεις λυπητερή μουσική, όταν έχεις κάτι χαρούμενο βάζεις γρήγορη μουσική. Νομίζω ότι μεταξύ της εικόνας και της μουσικής υπάρχει ένα είδος χημείας. Με ενδιαφέρει πολύ να διερευνήσω αυτή την σχέση.

Ο ΧΡΟΝΟΣ

Το προνόμιο του να είσαι σκηνοθέτης είναι ότι μπορείς στις ταινίες να ελέγχεις το χρόνο. Στην καθημερινή ζωή δεν μπορούμε να ελέγξουμε το χρόνο: όταν είμαστε μέσα σε ένα αυτοκίνητο δεν έχουμε χρόνο να παρατηρήσουμε γύρω μας.

Στις ταινίες μπορείς να παίζεις με αυτό, μπορείς να εκτείνεις ένα δευτερόλεπτο σε μια ώρα. Ή μπορείς να χωρέσεις δέκα χρόνια σε ένα δευτερόλεπτο. Νομίζω ότι αυτό είναι η διασκεδαστική πλευρά του να είσαι σκηνοθέτης.

(...) Κάπου διάβασα ότι: "για να δείξεις την αλλαγή πρέπει να χρησιμοποιείς αθάνατα πράγματα". Ο χρόνος περνάει, οι άνθρωποι αλλάζουν, υπάρχουν όμως πολλά πράγματα που δεν αλλάζουν. Ίσως ο λόγος που με ενδιαφέρει τόσο ο χρόνος είναι πως, ως κινηματογραφιστής, είχα πάντα ημερομηνίες που έπρεπε να τηρήσω. Παρόλ' αυτά, υπάρχει κάτι που δεν αλλάζει, η επιθυμία που έχουν οι άνθρωποι να επικοινωνήσουν με τους άλλους.

ΜΑΘΗΤΕΙΑ

Δεν πήγα σε σχολή κινηματογράφου και πάντα πίστευα ότι το να περάσεις κάποιο διάστημα σε μια σχολή είναι καλό: βλέπεις πολλές ταινίες, κάνεις φίλους.

Όμως, ειλικρινά, νομίζω ότι στη σχολή δεν μπορείς να μάθεις πώς να κάνεις ταινίες. Πρέπει να μάθεις να κάνεις ταινίες στη ζωή, μέσα στην καθημερινότητα.

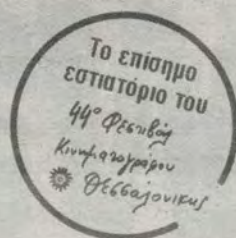
Λόγω της καταγωγής μου -γεννήθηκα στη Σαγκάη και ήρθα στο Χονγκ Κονγκ όταν ήμουν 5 χρονών, όπως αυτοί οι χαρακτήρες στο *Ερωτική επιθυμία* ήμασταν από την Σαγκάη και δεν μιλούσαμε την τοπική γλώσσα (καντονέζικα) - και η μητέρα μου αγαπούσε πολύ τις ταινίες, έτσι περνούσαμε πολύ βλέποντας ταινίες: διαφορετικού είδους. Στο Χονγκ Κονγκ μπορούσαμε να δούμε Χολιγουντιανές ταινίες, ταινίες στα μανδαρίνικα, τοπικές παραγωγές, ευρωπαϊκές ταινίες.

(Αποσπάσματα από συνεντεύξεις, διαλέξεις και δηλώσεις του Wong Kar-wai, που δημοσιεύονται στην ειδική έκδοση του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Σύνθεση, επιλογή: Δημήτρης Μπάμπας)

Kitchen bar

Όλα, εδώ ...μαγειρεύονται!

breakfast
lunch
coffee
dinner
long drinks

Αποθήκη Β' Λιμένας Θεσσαλονίκης
Τηλ: 2310 502241 Fax: 2310 502242

Γνήσια κρητική κουζίνα με προϊόντα αποκλειστικά από την Κρήτη.

Εδώ θα βρείτε την σπιτική τσικουδιά (ρακί) με τον μεζέ της, τον παραδοσιακό ντάκο με προζύμι ψημένο σε ξυλόφουρνο, στάκα με τ' αυγά, λαχανοπιτάκια, ξύγαλο, σπειακές ελιές, απάκι και πολλούς άλλους μεζέδες.

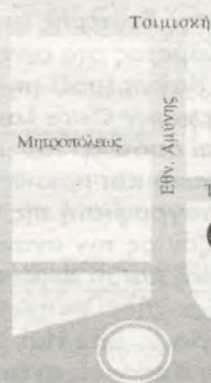
Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά πιάτα ημέρας, μαγειρεμένα με αγνά υλικά.

Συμβουλή: αφήστε το προσωπικό του καταστήματος να σας προτείνει γεύσεις και να σας περιποιηθεί με τον ξεχωριστό κρητικό τρόπο φιλοξενίας.

κρητική κουζίνα ρακάδικο

Ανοιχτά από τις 1 το μεσημέρι
μέχρι τις 3 το βράδυ.

Θα μας βρείτε στην **Τσόπελα 2**,
πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε.
και στο τηλέφωνο **0310 228 300**

Μοσχοφίλερο Μπουτάρη
και Αγιωργίτικο Μπουτάρη
Για σινεφίλ και όχι μόνο.

BOUTARI

ΠΕΜΠΤΗΣ ΓΕΝΕΑΣ

www.boutari.gr

44^{ος} ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μακριά / Uzak

του **Nuri Bilge Ceylan** (Τουρκία, 2003)

Ο Yusuφ έχει μόλις φθάσει στην Κωνσταντινούπολη, προερχόμενος από την επαρχία. Το εργοστάσιο όπου δούλευε έκλεισε και απολυμένος αναζητά την τύχη του στην μεγάλη πόλη. Βρίσκει κατάλυμα στο σπίτι ενός συγγενή του, του Mahmut, ενός φωτογράφου που ζει μόνος του. Στην αρχή η συγκατοίκηση τους μοιάζει ανέφελη: ο Yusuφ περιφέρεται στο λιμάνι αναζητώντας εργασία στα πλοία, ο Mahmut συνεχίζει στα φιλμ, η ζωή του. Ο Yusuφ συχνά περιπλανάται άσκοπα στην πόλη, ενώ ταξιδεύουν μαζί στην Ανατολία για να βγάλει ο Mahmut φωτογραφίες. Όμως γρήγορα η μεταξύ τους σχέση θα γνωρίσει τα πρώτα δείγματα φθοράς. Ο Mahmut θα επιτεθεί στον φιλοξενούμενο του κατηγορώντας τον ότι δεν ενδιαφέρεται σοβαρά να βρει εργασία του. Ο Yusuφ, προσηλυτισμένος από την απαξίωση της επίθεσης του Mahmut, θα φύγει από το σπίτι.

Χρονικό μιας συγκατοίκησης είναι εκ πρώτης όψεως αυτή η βραβευμένη στις Κάνες ταινία από την Τουρκία.

Τρίτη ταινία του γνωστού μας από προηγούμενα φεστιβάλ Nuri Bilge Ceylan, η ταινία είναι μια περιπλάνηση, υπό το φως του κρύου ήλιου του χειμώνα, στις οδούς της μοναξιάς και της αποξένωσης. Η απουσία επικοινωνίας, οι κατεστραμμένες σχέσεις που ρίχνουν βαριά την σκιά τους, η δυσκολία (συναισθηματική) ζωή: όλα αυτά ορίζουν τον πυρήνα της πλοκής. Η δραματική πλοκή οργανώνεται με κέντρο δύο πόλους: το μέσα – το σπίτι (μια φυλακή ή ένα προστατευόμενο κουβούκλιο) και το έξω (η υπερβολικά χιονισμένη Κωνσταντινούπολη). Ο Yusuφ είναι ένας τυπικός μπωντρερικός "flaneur", περιφερόμενος άσκοπα στην πόλη συνειδητοποιεί την μηδαμινότητα της παρουσίας του: δεν υπάρχει κάποιο πρόσωπο – άνδρας ή γυναίκα – για να του επιστρέψει το βλέμμα του. Ο παρείσακτος, που εισβάλλει στο οργανωμένο και τακτοποιημένο περιβάλλον, Yusuφ, είναι ουσιαστικά ένας προδοκώτορας: βυθίζει τον ήρωα (και μαζί του και τον θεατή), στην περίπτωση μας τον Mahmut, σε μια μελαγχολική ενάτηση της ύπαρξης, τον φέρνει αντιμέτωπο με την κενότητα της αστικής ζωής. Οι ήχοι του περιβάλλοντος, υπερτονισμένοι, υπογραμμίζουν διαρκώς την καθοριστική επίδραση του αστικού περιβάλλοντος πάνω στα δύο πρόσωπα.

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 20:30

Nuri Bilge Ceylan: Παρατηρητής της ζωής

[...] Η ταινία είναι μια κριτική για το πώς ζούμε στις πόλεις. Παρατηρώ πώς οι διανοούμενοι φίλοι μου ζουν στην Κωνσταντινούπολη: οι ελπίδες τους σβήνουν και δεν έχουν κάπου να ακουμπήσουν. Στα χωριά οι άνθρωποι βοηθούν ο ένας τον άλλο: στο χωριό απ' όπου κατάγομαι υπήρχε ένα σπίτι που κάθε μέρα σερβίριζε ένα ζεστό πιάτο φαί σ' αυτούς που είχαν ανάγκη. Όμως στην ζωή της πόλης οι άνθρωποι είναι περισσότερο επιφυλακτικοί: εμείς δημιουργούμε την φυλακή μας. Η πόλη έχει δυσκολίες, ανωνυμία, ανεργία. Η Τουρκία είναι μια χώρα φημισμένη για την φιλοξενία της, όμως έχουμε αρχίσει να χάνουμε αυτό το στοιχείο γιατί θέλουμε να γίνουμε σαν τις πόλεις της Δύσης. Όλες μου οι ταινίες εστιάζουν στην απόσταση που υπάρχει ανάμεσα στους ανθρώπους. Όταν ήμουν νέος αισθάνθηκα την απόσταση ανάμεσα στον εαυτό μου και τον υπόλοιπο κόσμο. Η τέχνη και ο κινηματογράφος μου έκαναν καλό και με βοήθησαν να συμφιλιωθώ μ' αυτό το συναίσθημα.

[...] Είμαι ευαίσθητος απέναντι σε ανθρώπους των οποίων τις χειρονομίες και τις κινήσεις τις βρίσκω γεμάτες νοήματα, όπως υποθέτω συμβαίνει μ' όλους τους σκηνοθέτες. Για παράδειγμα πρόσφατα η αδελφή μου ανακαίνισε το σπίτι της. Μου είπε για τον εργολάβο που είχε αναλάβει τη δουλειά. Ήθελα να τον γνωρίσω και έτσι πήγα αμέσως στο σπίτι της και πραγματικά εντυπωσιάστηκα όταν τον συνάντησα. Το καλύτερο μου είναι όταν είμαι ωτακουστής. Θα μπορούσα να πω ότι το απολαμβάνω πιο πολύ και από το να παρακολουθώ ταινίες. Οι τραγωδίες της ζωής μου πότε δεν μ' έκαναν να κλάψω, ωστόσο τα μάτια μου δακρύζουν όταν κοιτάζω μια μάνα και την κόρη της να βαδίζουν παρέα. Είναι μια πολύ πιο συγκινητική εικόνα. Επίσης πιστεύω ότι οι άνθρωποι είναι πιο εντυπωσιακοί από πίσω. Τις προάλλες είδα κάποιον που ποτέ μου δεν συμπάθησα στο παρελθόν και πιστεύω και πότε μου δεν θα συμπάθησω στο μέλλον. Κατά σύμπτωση ένα απόγευμα περπατούσε μπροστά μου. Η τρόπος με τον οποίο έβγαινε οι ώμοι του, το κεφάλι του που κάπως ήταν σκυφτό: ήταν τόσο πολύ συγκινητικό που τον συγκώρησα για τα πάντα. Τελικά οι άνθρωποι δείχνουν χωρίς άμυνες όταν τους κοιτάξεις από πίσω. Έτσι μπορείς να τους παρατηρείς με ελεύθερη την συνείδηση.

(απόσπασμα από δηλώσεις στην εφημερίδα International Herald Tribune 24-25/5/03 και στην Turkish Time Μάιος – Ιούνιος 2003)

Ευχαριστούμε τον Όμιλο Υγείας EUROMEDICA για την ευγενική προσφορά του, να καλύψει τις ανάγκες υγείας, που μπορεί να προκύψουν στους προσκεκλημένους του Φεστιβάλ κατά τις ημέρες της διεξαγωγής του.

ΚΛΙΝΙΚΗ EUROMEDICA - ΚΥΑΝΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
Βιζύης 1, Τηλ. 2310 966.100

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ: EUROMEDICA ΔΑΝΙΗΛΙΔΗ
Τσιμισκή 19,
Τηλ.: 2310 257.231-5

EUROMEDICA ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟ
Ακταίου 3 (Ν. Ελβετία)
Τηλ.: 2310 320.516

EUROMEDICA ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ
Τσιμισκή 43,
Τηλ.: 2310 240.864

EUROMEDICA
ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Μειώστε το κόστος της επιχείρησής σας έως και 35% στις διεθνείς κλήσεις!

ΟΤΕΠΙΧΕΙΡΩ. Το νέο πρωτοποριακό Πακέτο Σταθερής Τηλεφωνίας, το οποίο προσφέρει στην επιχείρησή σας μέχρι και **35% οικονομικότερες διεθνείς κλήσεις** προς σταθερά τηλέφωνα, ιδιαίτερα κατά τις ώρες αιχμής (8.00 – 20.00), τις ώρες δηλαδή που μιλάτε περισσότερο με το εξωτερικό.

Κάντε λοιπόν την επιλογή σας!

Ζητήστε το ΟΤΕΠΙΧΕΙΡΩ, μόνο από τον ΟΤΕ. Επιλέξτε από 1 μέχρι και 3 ώρες για κάθε τηλεφωνική σύνδεση της επιχείρησής σας και... επικοινωνήστε με χαμηλότερη χρέωση! Μιλήστε μέχρι και **35% φθηνότερα**, με τις χώρες που έχετε επιλέξει και δείτε τη μείωση, όπως αυτή αναγράφεται στο λογαριασμό σας. ...Κι όλα αυτά, χωρίς καμία επιβάρυνση!

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΟΣΟΣΤΩΝ ΜΕΙΩΣΗΣ

Τύπος Μηνιαίου Λογαριασμού από διεθνείς συνδέσεις (σε λεπτά)	Επιλογή φωνητικής υπηρεσίας (πρόσθετο)	Ποσοστό μείωσης		
		Επιλεγμένες χώρες	Χώρες που αλληλοεπικοινωνούν μεταξύ τους	Εξωτερικοί αριθμοί
Μέχρι 10	1 χώρα	-20%	-10%	-10%
	2 - 3 χώρες	-10%	-5%	-5%
Από 10 μέχρι 30	1 χώρα	-25%	-15%	-15%
	2 - 3 χώρες	-15%	-10%	-10%
Από 30 μέχρι 60	1 χώρα	-30%	-20%	-20%
	2 - 3 χώρες	-20%	-15%	-15%
60 +	1 χώρα	-35%	-25%	-25%
	2 - 3 χώρες	-25%	-20%	-20%

ΟΤΕΠΙΧΕΙΡΩ
ανταμείβει τις επιλογές σας!

Καλέστε στο **134** ή επικοινωνήστε με τον Τηλεπικοινωνιακό Σύμβουλο του ΟΤΕ

Αντίστοιχο ΟΤΕ ote.hop.gr Sigma Net ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Antiromantika

του **Nariman Turebayev (Καζακστάν, 2001)**

Ένα ζευγάρι επιστρέφει σπίτι. Η κοπέλα είναι ντυμένη μ' ένα εντυπωσιακά αποκαλυπτικό κόκκινο φόρεμα, ενώ ο άνδρας δείχνει αμήχανος και διστακτικός. Ο άνδρας μαγειρεύει για την κοπέλα και αργότερα αυτή του προσκαλεί να καθίσει δίπλα της στο κρεβάτι. Σε λίγο το φως θα κλείσει και γυμνοί θα ξαπλώσουν στο κρεβάτι. Την άλλη μέρα το πρωί τίποτε δεν δείχνει ίδιο...

Καρδιονγράφημα / Kardiogramma

του **Dareshan Omirbaev (Καζακστάν, 1995)**

Κεντρικός ήρωας είναι Jasulan, ένα παιδί που ζει μαζί με τον κυνηγό πατέρα του και την μητέρα σε μια παράγκα στο μέσο της στέπας. Μια μέρα μαζί με την μητέρα του θα ταξιδέψει την Άλμα. Άτα και θα εξετασθεί από ένα γιατρό: ένα καρδιολογικό πρόβλημα θα διαγνωσθεί και ο μικρός Jasulan θα κλειστεί σ' ένα σανατόριο. Εκεί θα συναντήσει για πρώτη φορά άλλα παιδιά. Όμως ο νεαρός ήρωας αντιμετωπίζει ένα σημαντικό πρόβλημα: μιλά μόνο την τοπική γλώσσα και όχι τα ρωσικά που μιλούν όλα τα παιδιά στο σανατόριο. Θα βρει ένα φίλο στο πρόσωπο ενός παιδιού που μιλά και τις δύο γλώσσες. Λίγο αργότερα θα σαγηνευτεί από μια νεαρή νοσοκόμα. Ο Jasulan θα την παρακολουθήσει για να ανακαλύψει, λίγο αργότερα, ότι έχει σχέση μ' ένα γιατρό. Τότε θα αποφασίσει κάτι που θα αλλάξει την ζωή του. Αν και η ταινία επικεντρώνεται σε μια σειρά από μοτίβα που υπάρχουν και στην προηγούμενη ταινία του σκηνοθέτη *Kairat*, εδώ έχουμε ένα ιδιαίτερο αποτέλεσμα. Από την αχανή στέπα στο υπερηλίκρες σανατόριο, η μοναξιά του κεντρικού χαρακτήρα είναι ίδια: στην πρώτη περίπτωση δεν υπήρχε καν άλλη ανθρώπινη παρουσία, ενώ στη δεύτερη η γλώσσα είναι το πρόβλημα. Και εδώ όπως στο *Kairat* ο σεξουαλικός πόθος που μόλις έχει αναδυθεί στην επιφάνεια οδηγεί τα βήματα του ήρωα και του προσφέρει τις πρώτες απογοητεύσεις της ζωής. Ο Jasulan, όπως συνεχώς μας υποδεικνύει ο σκηνοθέτης, είναι ένας θεατής που παρακολουθεί τη ζωή. Όταν η θέση του ως τέτοιου γίνει επισφαλής, όταν οι εικόνες που βλέπει δεν τον ικανοποιούν, τότε θα επιλέξει την μοναξιά του σκοταδιού. Λιτή από συναισθηματικές υπερβολές με μια υποκριτική που θυμίζει Bresson η ταινία είναι ένα από τα αριστουργήματα του σκηνοθέτη.

Μια δύσκολη περίοδο της παιδικής ηλικίας απεικονίζει αυτή η ταινία από το Καζακστάν.

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, Cine Θρίντα Λιάπηνα, 17:30

Ένας άγγελος στα δεξιά / Farishtay kifti rost

του **Djamshed Usmonov (Τατζικιστάν, 2002)**

Κεντρικός ήρωας της είναι ο Hamro, ο οποίος μετά από 10 χρόνια επιστρέφει πίσω στο χωριό του. Ο λόγος; η μητέρα του Halima πεθαίνει. Ο Hamro με την άφιξή του θα εκπληρώσει την τελευταία της επιθυμία για να τοποθετηθεί καινούρια πόρτα στο σπίτι έτσι ώστε η εξόδιος ακολουθία της να είναι αξιοπρεπής. Όμως η μητέρα του αργεί να πεθάνει: για την ακρίβεια χαιρεί άκρας υγείας. Το όλο συμβάν ήταν προσχεδιασμένο από την δήμαρχο και την μητέρα του έτσι ώστε ο Hamro να επιστρέψει πίσω και να ξεφλήσει τα παλιά του χρέη. Και αυτά δεν είναι μόνο χρηματικά. Ο ήρωας είναι πατέρας ενός 10χρονου τον οποίο καλείται να αναγνωρίσει. Όμως ο Hamro έχει να αντιμετωπίσει και άλλα προβλήματα: μαφίτζοι εμφανίζονται απαιτώντας απ' αυτόν να πληρώσει τα χρέη του. Ο ήρωας θα εργαστεί στο σινεμά του χωριού ενώ παράλληλα θα συνάψει μια περιστασιακή σχέση με την Sarvi, μια νοσοκόμα. Το θέμα της ταινίας είναι οι απόπειρες του ήρωα να επανασυνδέσει τις σχέσεις του με ένα τόπο (την πατρίδα του) και ένα τρόπο ζωής. Θύμα μιας συνωμοσίας ο Hamro βρίσκεται ξαφνικά μπροστά στα αδιέξοδα μιας ζωής. Γεμάτη από κωμικά επεισόδια και διαθέτοντας τη χάρη ενός παραμυθιού (το επεισόδιο όπου η μητέρα αποφασίζει να πεθάνει) η ταινία χαρακτηρίζεται από βαθύ ουμανισμό, πίστη στον άνθρωπο (ακόμα και αν αυτός κακός) και αγάπη (μιας μητέρας για τον γιο της). Η απαισιοδοξία του τέλους της θα πρέπει να αποδοθεί στην αδυναμία της ανθρώπινης φύσης ανθρώπου να πραγματοποιήσει την υπέρβαση. Βαθύτατα δρασκευτική και ηθική η ταινία είναι δείγμα ενός σινεμά τόσο σπάνιου σε μια κυνική εποχή. Ο σκηνοθέτης χρησιμοποιεί ως ηθοποιούς μέλη της οικογένειάς του: μεταξύ των οποίων και η μητέρα του στον αντίστοιχο ρόλο και ο αδελφός του στον ρόλο του Hamro. Η μουσική έχει γραφτεί από τον συνεργάτη του Wong Kar-wai, Michael Galosso (*Ερωτική Επιθυμία*). Βραβεύτηκε στο Φεστιβάλ Καννών (2002).

Η ταινία επικεντρώνεται στην ανάγκη για αλλαγή πορείας στη ζωή ενός νεαρού άνδρα.

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, Cine Αριστοτέλειον, 15:00

Η μαϊμού / Maimil

του **Aktan Abdykalykov (Κιργιστάν/Γαλλία/Ιαπωνία, 2001)**

Σε μια απομονωμένη, μικρή βιομηχανική πόλη της Κιργισίας διαδραματίζεται η αφήγησή. Κεντρικό πρόσωπο είναι ένας 17χρόνος που το παρατσούκλι του είναι "Μαϊμού" λόγω των μεγάλων αυτιών του. Ζει μια εφηβεία μάλλον τυπική, η οποία όμως πρόκειται να τελειώσει αφού έχει κληθεί για την στρατιωτική θητεία. Η εργασία του στους σιδηροδρόμους είναι βαρετή και χωρίς ενδιαφέρον. Μένει μαζί με τους γονείς του και τη μικρή του αδελφή. Μαζί με την παρέα του περιφέρεται χωρίς σκοπό και νόημα: μοναδικές στιγμές εντάσης αποτελούν οι συμπλοκές με τους συνομήλικους του και οι στιγμές που προσπαθούν να ανακαλύψουν τον έρωτα. Ροκ συναυλίες και πάρτι, τα φλερτ της εφηβείας και οι πρώτοι έρωτες: είναι οι μικρές και μεγάλες στιγμές αυτής της ζωής. Οι σχέσεις μέσα στην οικογένεια είναι προβληματικές: εντάσεις και καυγάδες. Ο πατέρας του είναι ένας αλκοολικός και αυτό το γεγονός καθιστά τη μεταξύ τους σχέση ακόμα πιο προβληματική. Ένας γεγονός σημαντικό αποτελεί αναμφίβολα η αναχώρηση της μητέρας του μαζί με την αδελφή του, σκαρδιωμένες από την κατάσταση. Ο ήρωας θα προσπαθήσει να έρθει σε επαφή με τον πατέρα του. Τα τελευταία δύσκολα χρόνια μιας ανέμελης ζωής περιγράφει η αφήγησή. Όπως συμβαίνει και στις άλλες ταινίες της αυτοβιογραφικής (:) τριλογίας έτσι και σ' αυτή αυτό που σχεδιάζει ο σκηνοθέτης είναι πορτρέτο ενός ήρωα που ζει μια δύσκολη ζωή, την οποία σ' ένα μεγάλο βαθμό δεν ελέγχει. Αντιμέτωπος με τις προκλήσεις του παρόντος και μ' ένα αβέβαιο μέλλον ο ήρωας αγωνίζεται να επιβιώσει συναισθηματικά, προσπαθεί να βρει το βηματισμό του στην ζωή. Κινηματογραφώντας τους ανοιχτούς χώρους, μικρή πόλη και την παρέα των νέων που περιφέρεται ο σκηνοθέτης, καταγράφει το χρονικό μια ζωής (:) γενιάς και ενός εκπροσώπου της.

Τρίτη ταινία της τριλογίας που ξεκίνησε με την *Κούνια*, συνεχίστηκε με το *Ο θετός γιος*. σ' αυτή ο σκηνοθέτης εστιάει στο κόσμο της εφηβικής ζωής.

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, Cine Αριστοτέλειον, 17:00

Djamshed Usmonov: Άγγελοι στους ώμους

Σύμφωνα μ' ένα παλιό ισλαμικό θρύλο, ο κάθε άνθρωπος έχει δύο αόρατους αγγέλους, έναν για κάθε ώμο. Ο άγγελος στο δεξιό ώμο καταγράφει τις καλές πράξεις και σκέψεις, ενώ ο άγγελος στα αριστερά σημειώνει τις κακές πράξεις. Την ημέρα της κρίσης, για κάθε άνθρωπο, ζυγίζονται οι καλές και οι κακές πράξεις στην κλίμακα της δικαιοσύνης. Στην συνέχεια ο άνθρωπος στέλνεται στον Παράδεισο ή στην Κόλαση. Αυτή η ιστορία με τους αγγέλους την αφηγούνται στα μικρά παιδιά για να τα ενθαρρύνουν να κάνουν το καλό. Αυτή η ιστορία μου έχει κάνει ισχυρή εντύπωση. Η επομένη μου ταινία θα είναι για ένα "Άγγελο στα αριστερά".

ΕΝΑ ΠΑΡΑΓΩΓΟ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Το σενάριο αντανakλά τα προβλήματα της σημερινής κοινωνίας του Τατζικιστάν, η οποία αντιμετωπίζει βαθιές κοινωνικές και πολιτικές ανασταραχές και έναν επτάχρονο εμφύλιο πόλεμο. Ο κεντρικός χαρακτήρας Hamro είναι έναν παράγωγο αυτών των γεγονότων. Είναι γλωσσικός και σκληρός. Τίποτε δεν είναι γι' αυτόν ιερό και θα θυσιάσει τα πάντα για να ικανοποιήσει τις επιθυμίες του. Αυτός ο έκπτωτος άνθρωπος βάζει τη μη εγωιστική αγάπη της μητέρας του σε δοκιμασία... Δεν μ' ανησυχούσε ότι ο χαρακτήρας του Hamro θα γινόταν τόσο κακός που δεν θα ήταν γοητευτικός. Από τη στιγμή που τον υποδύεται ο αδελφός μου αυτό δεν θα ήταν δυνατόν. Παρόλο τα σκληρά και άγριο παρουσιαστικά είναι πολύ έξυπνος και πολύ ευαίσθητος. Και από τη στιγμή που σκηνοθετούσα τον ίδιο μου τον αδελφό, δεν ήμουν ικανός να αποδώσω αυτόν το χαρακτήρα ως αντιπαθή. Ήμουν την ίδια στιγμή θεατής και σκηνοθέτης.

Η HALIMA ΚΑΙ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ

Ο κεντρικός γυναικείος χαρακτήρας, η Halima, δεν είναι άγγελος. Είναι ένα πρόσωπο όπως όλοι, έχει ανησυχίες και απλές φιλοδοξίες. Πολύ βαθιά μέσα στην ψυχή της υπάρχουν οι νόμοι και οι αξίες των προγόνων. Φέρει μέσα της την σοφία των προηγούμενων αιώνων, αρχαίες δοξασίες και θρύλους και μια απλοϊκή πίστη στο καλό και στο κακό, στα θαύματα. Ο θάνατος γι' αυτή είναι σαν μια μετάβαση σ' ένα άλλο σύμπαν, σαν να επισκέπτεται φίλους σ' ένα γειτονικό χωριό. Είναι ένας χαρακτήρας που έχει πίστη και η οποία βρσκει την δύναμη της στην θέληση της...

Στο Τατζικιστάν τα θαύματα και οι μαγείες, είναι μέρος της καθημερινής ζωής, σ' αντίθεση με τον πραγματιστικό πολιτισμό της Δυτικής Ευρώπης. Οι άνθρωποι ζουν κάθε μέρα με αναρίθμητα παραμύθια και με τους απόηχους των θαυμάτων.

(συνέντευξη στις σημειώσεις για την παραγωγή της ταινίας)

Rashid Nugmanov

Η βελόνα / Igla

του Rashid Nugmanov (ΕΣΣΔ, 1988)

Μογο είναι ένας νεαρός που σπουδάζει στην Μόσχα. Επιστρέφει πίσω στην πατρίδα του την Άλμα-Άτα, την πρωτεύουσα του Καζακστάν, με σκοπό να εισπράξει τα χρήματα που του χρωστούν. Καθώς οι δουλειές του καθυστερούν να τελειώσουν επισκέπτεται την πρώην φίλη του Dina, που είναι νοσοκόμα. Όταν την συναντά ανακαλύπτει προς απογοήτευση του ότι έχει γίνει ναρκομανής, είναι εθισμένη στη μορφίνη. Αποφασίζει να την βοηθήσει να απεξαρτηθεί, και θα της συμπαρασταθεί στη δύσκολη φάση της σωματικής απεξάρτησης. Ενώ παράλληλα είναι έτοιμος να συγκρουστεί με τους άμεσους υπεύθυνους της εξάρτησης της δηλαδή τους τοπικούς μαφιόζους και τον επικεφαλής τους. Η σύγκρουση είναι σκληρή και ο Μογο ανακαλύπτει ότι ο επικεφαλής της μαφίας με το ψευδώνυμο "Γιατρός" δεν είναι ένας εύκολος αντίπαλος.

Μια cult ταινία όπου πρωταγωνιστεί ένας ροκ θρύλος της πάλαι ποτέ Σοβιετικής Ένωσης, ο Victor Tsoi, τραγουδιστής του συγκροτήματος Kino.

Επικεντρωμένη στο πρόσωπο του πρωταγωνιστή της Victor Tsoi η ταινία αποτελεί μέρος ενός κινήματος αιρετικών ιδεών που άνθισε λίγο πριν την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης. "Underground" στην αισθητική, στο ύφος και στην ιδεολογία, ανήκει στο ασαφές και ευρύ είδος της ροκ ταινίας. Η σκοτεινή, καταθλιπτική ατμόσφαιρά της αντανάκλα το πνεύμα των καιρών, την άλλη πλευρά μιας κοινωνίας και ενός καθεστώτος λίγο πριν την κατάρρευση και την διάλυση. Σχεδόν ερεβώδης, απωθητική, παραισθητική, με σκηνές που σοκάρουν (όπως αυτής της χρήσης ναρκωτικών) η αφήγηση παρακολουθεί τον ήρωα καθώς περιπλανιέται στην κρυφή πλευρά της σοβιετικής κοινωνίας. Η σκηνοθεσία της σ' ένα βαθμό είναι προφητική αφού μπορούμε να αναγνωρίσουμε μια σειρά από στοιχεία που αργότερα χρησιμοποιήθηκαν στα δυτικά μουσικά video clips. Ακολουθώντας πιστά την μοίρα των ροκ ειδώλων ο Victor Tsoi σκοτώθηκε σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα το 1990.

Σάββατο 22 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 13:00

ΣΠΟΥΔΕΣ ΚΑΙ ΡΟΚ

Πρώτα σπούδασα αρχιτεκτονική και αρχαιολογία. Για τρία χρόνια τριγυρνούσα, περιφερόμουν στο Καζακστάν, δουλεύοντας σε σχέδια που είχαν σχέση με την διαφύλαξη και διάσωση του εθνικού μας πολιτισμού, συχνά μαζί με τον μεγαλύτερο αδελφό μου Murat, που ήταν φωτογράφος και αργότερα οπερατέρ (σ.τ.μ. από τους σημαντικότερους του Νέου κύματος του Καζακστάν). Κατά την διάρκεια των τελευταίων χρόνων της δεκαετίας του 70 πέρασα κάποια καλοκαίρια στην Αγία Πετρούπολη όπου απέκτησα σχέσεις με την "underground" ροκ σκηνή. Υπήρχαν επίσης και ερασιτεχνικές θεατρικές ομάδες που παρουσίαζαν παραστάσεις που "ξεκινούσαν από κάπου και τελείωναν κάπου άλλου". Η Αγία Πετρούπολη ήταν ένα ευνοϊκό περιβάλλον για παραστάσεις που ταιριάζουν στον νέο στυλ ζωής. Εκείνη την εποχή, ειδικότερα την δεκαετία του 80, ο Victor ήταν η προσωποποίηση του "ροκ samizdat": της ηχογράφησης και κυκλοφορίας απαγορευμένων και παράνομων "underground" ροκ άλμπουμ. Αν και ήταν ένας χαρισματικός στιχουργός και ροκ τραγουδιστής, δεν επιτρεπόταν στον Tsoi να δίνει συναυλίες. Έτσι εργαζόταν ως θερμομαστής σε κτήρια κατά την διάρκεια της ημέρας και έπαιζε με το γκρουπ του Kino σε υπόγεια τα βράδια. Κάποια φορά όταν είχε προσκληθεί στην Μόσχα απειλήθηκε από την αστυνομία γιατί τότε οι ροκ μουσικοί θεωρούντο παράσιτα. Έτσι η σκηνή της υποκοιλούρας της Αγίας Πετρούπολης ήταν η βάση του. Εκείνη την εποχή το ροκ θεωρούνταν ως "η μοναδική διέξοδος" - τουλάχιστον για τον νεανικό κοινό.

ΕΝΑΣ ΡΟΚ ΣΤΑΡ

Ο Tsoi υποδύθηκε το ρόλο σχεδόν κατά τύχη. Το φθινόπωρο του 1987, ενώ έβαζα τις τελευταίες πινελιές στην ταινία *The Art of Being Quiet* (σ.τ.μ. μικρού μήκους ταινία) η Alem, μια ανεξάρτητη ομάδα παραγωγής στα στούντιο του Καζακστάν στην Άλμα-Άτα ετοιμαζόταν να γυρίσει το *Igla / Η βελόνα* μ' άλλο σκηνοθέτη. Πριν ξεκινήσουν τα γυρίσματα ο σκηνοθέτης εγκατέλειψε το σχέδιο. Έτσι μου ζητήθηκε αν ήθελα να αναλάβω την ταινία, αφού η χρηματοδότηση είχε ήδη δοθεί. Συμφώνησα όμως υπό όρους: την ελευθερία να ερμηνεύσω όπως ήθελα, το σενάριο, τον αδελφό μου Murat ως οπερατέρ και όχι δοκιμαστικά για τους ηθοποιούς. Οι όροι μου έγιναν αμέσως δεκτοί. Ύστερα τηλεφώνησα στον Victor Tsoi και τον ρώτησα: "θέλεις να γίνεις σταρ;" Συμφώνησε υπό έναν όρο: να συνθέσει την μουσική της ταινίας. Τα γυρίσματα ξεκίνησαν την επομένη μέρα και τελείωσαν το καλοκαίρι του 1988. Τον Ιανουάριο του 1989 η ταινία χαρακτηρίστηκε ακατάλληλη για ανηλίκους κάτω των 16 χρόνων. Παρόλα αυτά την είδαν πάνω από 9 εκατομμύρια θεατές τους 3 πρώτους μήνες της κυκλοφορίας της. Γιατί; Επειδή το θέμα της ήταν κάτι νέο για το Σοβιετικό κοινό. Είναι η ιστορία ενός σπουδαστή -που υποδύεται ο Victor Tsoi -που επιστρέφει στην Άλμα-Άτα και ανακαλύπτει ότι η παλιά του φίλη είναι ναρκομανής. Για να τη σώσει θα πρέπει να αντιμετωπίσει την τοπική μαφία των ναρκωτικών επικεφαλής της οποίας είναι ένας διεφθαρμένος γιατρός. Την σώζει και μετά πρέπει να υποστεί τις συνέπειες.

(αποσπάσματα από συνέντευξη που δημοσιεύθηκε στο περιοδικό Cinema 54/ 55, 2002)

18:00
καφέ

18:10
σινεμά

παίζει κέντρο!

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ
ΟΔΕΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑ
Τσιμισκή 43 & Αριστοτέλους

8 αίθουσες... δίπλα σου!

PHOTOTECH
ΔΙΚΤΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ • ΚΑΒΑΛΑ • ΚΑΤΕΡΙΝΗ • ΙΩΑΝΝΙΝΑ • ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΣΕ 30'

- Εμφάνιση - εκτύπωση φωτογραφιών σε 30'
- Φωτογραφίες διαβατηρίων & ταυτότητας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ & ΒΙΝΤΕΟΛΗΨΕΙΣ

- Φωτογράφιση - βιντεοσκόπηση γάμων, βαπτίσεων & επαγγελματικών εκδηλώσεων.
- Διαφημιστική φωτογραφία - κατάλογοι προϊόντων.
- Ειδικές ηθίψεις studio.

DIGITAL SERVICE

- Ψηφιακή επεξεργασία φωτογραφιών.
- Εγγραφή σε CD.
- Εκτύπωση φωτογραφιών από κινητό.

PHOTO MARKET

- Πώληση φωτογραφικών ειδών & αξεσουάρ.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Σόλωνος 48, Τ.Κ. 564 31 • Ηλίουπόλη - Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2310 600308 • Fax: 2310 604307 • e-mail: info@phototech.gr • www.phototech.gr

www.alfaromeo.gr

Η απόλυτη έκφραση τεχνολογίας και οδηγικής απόλαυσης Alfa Romeo.
Alfa 147 GTA: 250 ίππων. Το πιο δυνατό αυτοκίνητο στην κατηγορία του. Καθάρσε από χαράκις με τεχνολογία υψηλής επιδόσεως. Σχεδιασμένη για την οδηγική απόλαυση με απόλυτο έλεγχο.

Beauty is not enough.

Έχω
τα πάντα υπό έλεγχο
εκτός από
τα συναισθήματά μου.

Alfa 147 GTA

EMIKO A.E.
Μοναστηρίου 118, 546 27, Θεσσαλονίκη, Τηλ: 2310 551.723, Fax: 2310 538.519
Εθνικής Αντιστάσεως 129, 551 34, Θεσσαλονίκη, Τηλ: 2310 434.585-6, Fax: 2310 434.538

3+ 3rd Gear Economy

Κινητήρας 2.4 V6 24V 250 ίππων με επιδόσεις μετά την καταργη των επιδοτήσεων 0-100 km/h σε 8.5 sec, μέγιστη ταχύτητα 240 km/h.

Καθαριστή αερίων του αέρα με εξαιρετική ενεργητική σφύρα και κυματιστή μηχανοκίνητη προσροφητήρα.

Εξάξον 6 ταχυτήτων για τη μέγιστη αξιοπιστία των λειτουργιών του κινητήρα.

Εμπρός τετρακίτες, σπαστήρες με διπλά φρένα και τεχνολογία που παράγει υπό τη Formula 1, αποκλειστική της Alfa 147 για την κατηγορία της.

3.2 V6 24V 250 ίππων, 250 km/h, 0-100 km/h σε 8.5 sec, μέγιστη ταχύτητα 240 km/h. Διαθέτει 3.2 V6 24V 250 ίππων, 250 km/h, 0-100 km/h σε 8.5 sec, μέγιστη ταχύτητα 240 km/h.

Μύθος

ΜΥΘΟΣ BEER

Παντού υπάρχει ένας Μύθος!

ARROW/GRAPIS

44^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

21-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003

CINE KARTAF

Σας χαρίζουμε το σινεμά!

**Δείτε στη Θεσσαλονίκη
τις καλύτερες ταινίες του παγκόσμιου κινηματογράφου!**

**Γίνε μέλος
του Φεστιβάλ
και θα έχεις:**

- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
- Ελεύθερη είσοδο στα μεγάλα events του Φεστιβάλ
- Τον κατάλογο με όλες τις ταινίες του Φεστιβάλ
- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ
- Έκπτωση 25% στις εκδόσεις του Φεστιβάλ
- Έκπτωση 20% στα εισιτήρια του ΟΛΥΜΠΙΟΝ για όλο τον χρόνο
- Εβδομαδιαία ενημέρωση μέσω E-mail για το Φεστιβάλ
- Μηνιαία αποστολή μέσω ταχυδρομείου ενημερωτικού υλικού και προσκλήσεων για τα θεματικά αφιερώματα του Φεστιβάλ

και

**Μια κινηματογραφική αίθουσα με προβολές
αποκλειστικά για τα μέλη της CINEKARTAF!**

Συμπληρώστε ΤΩΡΑ την on-line αίτηση στη διεύθυνση
www.filmfestival.gr/cinekartaf

ή ταχυδρομήστε το κουπόνι, μαζί με μία φωτογραφία σας, στα γραφεία του Φεστιβάλ
και θα παραλάβετε την κάρτα ταχυδρομικά στο σπίτι σας!

CINEKARTAF: 60€, Φοιτητική: 45€ • ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: 40€

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ

ΗΜ/ΝΙΑ ΑΙΤΗΣΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

TAX. ΚΩΔΙΚΑΣ

ΠΟΛΗ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ

ΚΙΝΗΤΟ

E-MAIL

ΥΠΟΓΡΑΦΗ

Για περισσότερες πληροφορίες: ΓΡΑΦΕΙΟ CINEKARTAF • Τηλ.: 2310 378 507, e-mail: cinekartaf@filmfestival.gr
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: ΠΛ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 10, 546 23 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

jet lag and the scramble to get sorted out with accreditation and tickets. For those of us up from Athens, it's nice to return to a great city and the festival's own brand of madness. Welcome to all of you who have just put down those heavy bags and are starting to settle in.

Balkan meetings

The Balkan Fund, a new Thessaloniki Film Festival initiative, has given filmmakers from the region one more reason to visit Greece's second largest city for a few days. Not just for drinks at Sante either. They are here to work! Yesterday, the fund's jury met and today scripts will be presented by Artan Minarolli (noon), Mira Douza and Eleni Atsikbasis (2.30pm) and Ludmil Todorov (4.15pm). Presentations at the City hotel are open to interested accredited film professionals and journalists.

A work-in-progress

The seasons may appear unchanged - It's hot! - but the festival's colors started to show yesterday. Workmen carefully assembled the banner outside the Provlita entrance. University students debated on the topic of which films not to miss. The Greek Film Center presented a new set of slick brochures. The computers were up and running in record time in the still-tranquil press computer room. The multilingual Foreign Press office staffers took newcomers aside to discuss the 'ins' and 'outs'. Warehouse C started shedding its generic character as it filled with every type of "film person": overworked journalist, fluttering staff, sophisticated producer, "correct" official, dazed filmmaker, grizzly student, rising star and curiosity-seeker, to name a few.

Why I am (not) a painter

Exhibits are swinging into gear. Special festival guest and cinematographer Chris Doyle raises an intriguing point in the title of his photo-collages exhibit "Why I am not a painter". It opened at the Mylos Gallery yesterday and runs through to the end of the festival. Meanwhile, Tassos Pavlopoulos will show us why he is a painter at the Kalfayan Gallery at noon today, with the opening of his exhibit. See why the artist behind this year's poster is one of Greece's most respected contemporary creators and meet the charming Kalfayan brothers too. The gallery is in walking distance of the festival at 43 Proxenou Koromilla St. Also on the arts front, yesterday the GIANT Greek posters exhibit was unveiled at the Old Customs Office in the Provlita - from back when people used to paint posters. The tradition of cinematic painting still remains today, as artists paint the features of Keanu Reeves and the like on the panels outside Greek movie houses to promote the latest blockbuster.

What to see?

The question of the hour, clearly. Here's what's on today. The International Competition kicks off with "The Last Train" (3pm), Alexei German, Jr's first feature film. It's about a German surgeon who is stranded on the 1944 Russian battlefield. Later, Xavier Giannoli's competition film "Eager Bodies" (8pm) details a love triangle between a man, an ill woman and her cousin. New Horizons brings us around the world with works from Germany (unusual love story "Schussangst", 5pm), Korea ("Spring, Summer, Fall, Winter ... and Spring", 7.30pm), the US (quirky fisherman story "Milwaukee, Minnesota", 3.30pm), Canada ("Falling Angels", 1pm), Iran (social commentary "Crimson Gold", 6pm), Iceland (fjord story "Noi Albinoi", 10pm) and France (seduction game "Clement", 11pm). From Japan come both open-ended road trip "Ramblers" (3.30pm) and featured director Shinya Tsukamoto's legendary man-of-iron story "Tetsuo" (midnight). There are three films by the Pessimistic Georgian Reveler aka Otar Iosseliani today, "A Little Monastery in Tuscany" (1pm), with short film "Foundry" (6pm) followed by "Pastoral". The Wong Kar-Wai section looks back to fantastic

FIRST Π Ρ Ω Τ Ο Π Ρ Α Ξ SHOT

44th THESSALONIKI FILM FESTIVAL
SATURDAY 22 NOVEMBER 2003 • N. 136

Darling, it's sooo good to see you

The OLYMPION complex

The Port of Thessaloniki

The promenade of Thessaloniki and the White Tower

Go By" (11pm). João César Monteiro's down-and-out story "Recollections of the Yellow House" plays at 3.30pm. Don't miss Uzak, Nuri Bilge Ceylan's lauded Istanbul story 8.30pm). Stars of the Steppe range from USSR film Igla (1pm) to two films from Kazakhstan at 5.30pm, pay-for-love short "Antiromantika" and "Heart Beat" (about a child suffering from heart problems). Also screening are The Best of Youth, Marco Tullio Giordana's Rome family story beginning in 1966. Check out Drifters, jury member Wang Xiaoshuai's story of a man who once "made it" by moving to the US, but was turned in to immigration and sent home to China.

Greek cinema 101

A lot of people find it hard to believe that hard-hitting drama "Oxygen" (the first of this year's Greek films screened at the festival yesterday) was by the same people who made kaleidoscope comedy "Safe Sex". Today's line-up of Greek film is varied. First comes funnyman Nikos Perakis' "Liza and The Others" (1pm), about an Athenian woman craving "a normal man", followed by two documentaries, literary "The Aegean in the Words of the Poets" (3.30pm) and cultural examination "Breath of the Earth". In "Death on the Prowl" (5.30pm), youthful love clashes with a morbid undertow. Meanwhile "The Valiant Ones of Samothrace" shows a comic group of soldiers, stranded on an island as the dictatorship crumbled; instead of guarding against foes, the recruits raid watermelon patches, fall in love with island women and create their own rock radio station. Pericles Housoglou's new film "Eyes of Night" is being unveiled at 10.30pm; it features phenomenal Vangelia Andreadaki in love with a truck driver. The Nikos Panayotopoulos retrospective resurrects his early film "The Colours of the Iris" (8.30pm) as well as romantic "Edge of Night" (11pm). The latter is about two beautiful young people on the edge of love. She wants to be a star. He doesn't like to see her making her way through the rough countryside music scene.

Thessaloniki picks

What not to miss while you're here: 1) New Horizons Party. Every year, it's correctly billed as the best boogie-till-you-drop party the festival has. At Mylos on November 27. 2) Hang-out. In a cluster on Proxenou Koromilla street you'll find relaxed music bar Malt'n'Jazz, lounge Café Balkan (a great place to talk) and energized café bar Ethnic (a great place to shout and smile). 3) Food. Thessaloniki is blessed with a great food scene. Hearty tavernas abound, most with live music. There are also interesting variations on local cuisine at Ouzo Melathron and family-run Vrotos. A good solution is also Zithos. It has tasty, light meals and a selection of beers. "The Suspended Step of the Shrimp" (honestly) is in Modiano Market. If there's no time, Pata Fritas (across from the Olympeion) offers fries (chips) dripping with Feta" (now an official EU product) sauce. 4) Walks. The obvious one is along the port. But there's also the half-hour stroll uphill (just keep going up, climbing the road grid and then jumble of little streets away from the water) to the city's crumbled walls. A great view of the city is below, with a nice cluster of restaurants too.

Press tips

There aren't any press conferences till tomorrow (Sunday), you lucky people. There's a helpful new online service. You can find all press releases in English at the festival's official site www.filmfestival.gr. Click on the poster, then go to the Press Office section and they're listed by date/title. These will be constantly-updated throughout the day.

Angelike Kor

ΠΡΩΤΟ ΠΡΑΞΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 136 ΣΑΒΒΑΤΟ 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ, ΑΡΗΣ ΚΑΒΑΤΖΙΚΗΣ, ΟΛΓΑ ΚΟΖΑΤΗ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΕ, ΓΚΕΛΥ ΜΑΔΕΜΛΗ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΙΔΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΡΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: MOTION TEAM • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΝ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

